

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 43^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 115

Ποιος είναι αυτός ο αξιότιμος κύριος Μπέλα Ταρ;

Από ποιον κινηματογραφικό πλανήτη έρχεται; Τί δώρα μας φέρνει; Πού δέλει να μας πάει; Δεν ξέρω, δεν έχω ιδέα, μέχρι χδες δεν γνώριζα καν το όνομα του, όπως και οι περισσότεροι φαντάζομαι. Μόλις τώρα μαθαίνω ότι είναι ουγγρικής καταγωγής, ετών 47, γεννημένος στον αστερισμό του Καρκίνου (το αναφέρω γιατί ίσως έχει κάποια σημασία κι αυτό), με οκτώ ταινίες ήδη στο ενεργητικό του, που την πρώτη του μεγάλου μήκους τη γύρισε σε ηλικία 22 ετών και είχε τον τίτλο *Οικογενειακή φωλιά* (1977), ενώ άρχισε να αποκτά διεθνή φήμη μόλις πριν δύο χρόνια με την τελευταία του ταινία *Οι αρμονίες του Werckmeister* (2000) ουγγρο-γερμανο-γαλλικής συμπαραγωγής. Διαβάζω τον Γκας

του Σωτήρη Ζήκου

Βαν Σαντ να λέει ότι πρόκειται για "ένα σινεμά που καταφθάνει έξω από τη Δυτική Κουλτούρα, ένα δρόμο που θα μπορούσε να είχε πάρει το σινεμά πριν μας πάρει η κάτω βόλτα" και τον Τζιμ Τζάρμους να λέει ότι οι ταινίες του "μας υπενθυμίζουν τις παράξενες και όμορφες δυνατότητες του αφηγηματικού σινεμά που τόσο συχνά παραμένουν κρυμμένες πίσω από τις προβλέψιμες συμβάσεις και φόρμουλες". Κάποιος που είδε μια ταινία του πριν το φεστιβάλ μίλησε για "ποίηση, όνειρο, ένα είδος υπέρβασης στο δρόμο που χάραξε ο Αντρέι Ταρκόφσκι", κάποιος άλλος για κάτι "πέρα απ' τον Σοκούροφ", ένας τρίτος διαφώνησε, είπε: "Ουδεμία σχέση". Εντάξει, δεν βγάζεις άκρη έτσι, πρέπει να δεις με τα ίδια σου τα μάτια για να βγάλεις συμπεράσμα. Μάλλον θα εντυπω-

σουν πρώτοι οι γνωστοί-άγνωστοι σκληροπυρηνικοί σινεφίλ. Κι αν κρίνω από τη διάρκεια της ταινίας *Satantango* (445') οι δρομείς μεγάλων αποστάσεων. Μετά θα ακολουθήσουν κι άλλοι... Ξεκίνησαν ήδη και μεταδίδουν από στόμα σε στόμα τις πρωτόγνωρες εμπειρίες τους από τις ταινίες του. Μιλάμε δηλαδή για καταστάσεις απόλυτα φεστιβαλικές. Όπως συνέβη χδες.

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Μπάνγκαλου / Bungalow (σελ. 4)

του Ulrich Köhler (Γερμανία, 2002) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ένα λακωνικό ψυχογράφημα της μοντέρνας εφηβικότητας με φόντο τον ξεθωριασμένο ουρανό μιας μικρής γερμανικής πόλης.

Χορεύοντας με τον Ραϊντέλ-

Ei vecino Cubano (σελ. 9)

του Αλέξη Τσάφα (Ελλάδα, 2002)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

Ένα ντοκιμαντέρ για τους Κουβανούς που ζουν στην Αθήνα και για το πρόσωπο της σύγχρονης Κούβας. Η ιστορία και η κουλτούρα της Κούβας σ' ένα ντοκιμαντέρ του Αλέξη Τσάφα γεμάτο χορό και μουσική.

Γυναίκα της βροχής / Mizu no onna (σελ. 4)

του Hidenori Sugimori (Ιαπωνία, 2002) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ένα μοντέρνο ποιητικό δράμα, μια ερωτική ιστορία μυθικών διαστάσεων. Πριν ακόμα γυριστεί ταινία κέρδισε το βραβείο σεναρίου στο φεστιβάλ του Sundance, το 2001.

Ο βασιλιάς (σελ. 9)

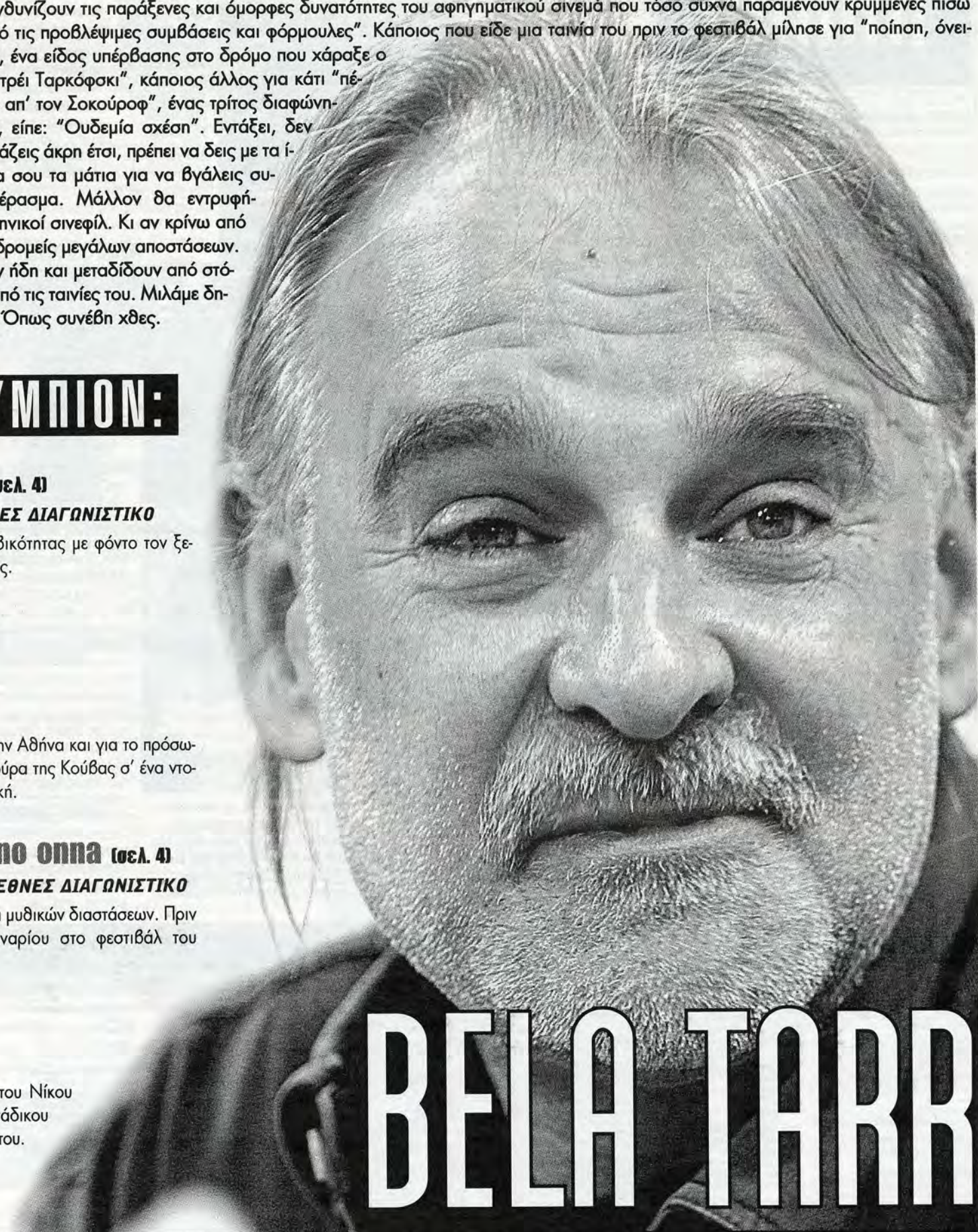
του Νίκου Γραμματικού

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

Βασισμένη σε μια αληθινή ιστορία, η νέα ταινία του Νίκου Γραμματικού αφηγείται την ιστορία ενός πρώην κατάδικου που προσπαθεί μάταια να ξεφύγει απ' στο παρελθόν του.

“Απεχθάνομαι τις ταινίες που προβάλλονται στις αίθουσες: είναι σαν κόμικς. Αφηγούνται πάντα τις ίδιες ιστορίες. Είναι η ίδια παλιά ιστορία από την Παλιά Διαθήκη. Μετά την Παλιά Διαθήκη, εν έχουμε νέες ιστορίες”

Μπέλα Ταρ

ΒΕΛΑ ΤΑΡΡ

Δ Ι Α Β Α Σ Τ Ε Σ Η Μ Ε Ρ Α

- 4 Ένα γερμανικό slacker φιλμ (αν υπάρχει κάτι τέτοιο) και η αρχέγονη ιαπωνική σοφία στο Διεθνές Διαγωνιστικό
- 5 Γαλλοαγγερινές επαφές πολιτιστικού τύπου από τον Gaël Morel και Halbe Trepper η Χρυσή Άρκτος του Βερολίνου στη Εκτός...
- 6 Οι νεαρές Μπίρες του κόσμου στους Νέους Ορίζοντες και μια πρόταση ειρήνης από τον Alexander Rogozhkin
- 7 Για τα γυναικά αγόρια, τα γυναικά κορίτσια και τους γυναικούς γονείς της ταινίας του Ken Park μας μιλάει ο Larry Clark
- 9 Για τους Κουβανούς στην Ελλάδα και τη μουσική τους μας μιλάει ο σκηνοθέτης Αλέξης Τσάφας

- 10 Ο σκηνοθέτης Νίκος Γραμματικός και ο ηθοποιός Βαγγέλης Μουρίκης μιλούν για την ταινία *Ο βασιλιάς*
- 11 Γιατί ο Νίκος Γραμματικός διάλεξε το θανάσιμα Παπακωνσταντίνου για τη μουσική της ταινίας του; Διαβάστε και θα δείτε.
- 13 Κάθε ταινία μου είναι ένα βήμα μέσα στο χρόνο, λέει στο Πρώτο Πλάνο ο Bela Tarr
- 15 Οι *Φίλοι της άμμου* από την Ινδονησία μέσα από το Παράθυρο στην Ασία
- 17 *Ποντίκιση μοίρα* από τη Βουλγαρία, *Ο Δικαστής* από τη Μπίτολα και *Φιλανθρωπία* από τη Ρουμανία. Εδώ είναι Βελανίνα

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Αγαπητό μου φεστιβαλικό ημερόλοιο. Ολυμπία, Ροδώνος και Εράστου σήμερα. Υπάρχει κανείς που να λέγεται έτσι σήμερα;

• Γλυκό ψιλόβροχο το πρωί. Καλά, δεν είμαστε το μετεωρολογικό δελτίο για να λέμε κάθε τρεις και λίγο τι παίζει με τον καιρό, αλλά είναι κάτι που απασχολεί τους πάντες. Τόσο περπάτημα, μπαινίς μέρα, βγαίνεις βράδυ... είναι ένα άγχος.

• Χθες το βράδυ μου διπλο-πάρκαραν το αυτοκίνητο. Τι να πει κανείς; Από τις 11 το πρωί ως τη 1 μετά τα μεσάνυχτα βρισκόμουν στο φεστιβάλ, ένιωθα αντανάκλαστικά τη θέρμη του παπλώματός μου, αλλά κάποιος τύπος (με πινακίδα που άρχιζε με Υ) επειδή ήθελε να πάει στο τάδε νυχτερινό κλαμπ, αποφάσισε να με κλείσει, δίχως να αφήσει ούτε καν το τηλέφωνό του στο παμπρίζ. Κάτι τέτοιες στιγμές είναι που δίνεις ελαφρυντικά σε όσους χαράζουν τις πόρτες των αυτοκινήτων με το κλειδί τους. Ε, τελικά κατάφερα να ξεγλιστρήσω, αλλά ονειρεύτηκα πολλούς ύπουλους και υποχθόνιους τρόπους εκδίκησης.

• Εμφανίστηκε και ο Ούγγρος Μπέλα Ταρ στην αποθήκη Γ για την καθιερωμένη συνέντευξη. Πολύ χαλαρός, γκριζομάλλης με κοτούδα, ευχάριστος και γλυκός, προσίτος και ανθρωπίνος. Κοντά στην τέχνη και στον άνθρωπο, μακριά από το «μ' αρέσει να φορτώνω τις ταινίες μου με όλα τα απίθανα εκρηκτικά ματζαφλέρια και μετά να το παίζω πιλούσιος νομπο».

• 445 λεπτά το *Satantango* του, που στα ελληνικά το διάβαζε Σταντάνγκο και προσπαθούσα να καταλάβω τι ση-
μάνει. Τελικά είναι το ταγκό του σατανά, και αποστομώ-
νοντας όσους απορούν με τη μεγάλη διάρκειά του έργου,
ο συμπαθής Ούγγρος δηλώνει «έχω δει τριλεπτες ταινίες
πολύ βαρετές». Πες τα χρυσόστομο! Έχω κοντέψει να
κοιμηθώ σε πεντάλεπτο βιντεάκι. Το μέγεθος δεν κάνει
την ταινία.

• «Αυτό που κατάλαβα», λέει ο Μπέλα (όχι ο Λουγκόζι),
«είναι πως δεν μπορώ να αλλάξω τον κόσμο με τις ταινίες
μου, αλλά θα αισθανόμαι ευτυχής, αν αλλάξω τη γλώσσα
του σινεμά». Μην ανησυχείτε! Μπορεί ο κόσμος μας να
χρειάζεται μια γενική ανανέωση, αλλά συμβιβάζομαστε και

**Παιδιά: Ήρθαμε
για οντισιόν για
το Μικρό Σπίτι
στο Λιβόδι.
Κυρία: Όχι, όχι.
Το Λιβόδι που
δακρύζει.
Παιδιά: Ααα....**

Μισέλ (σε καρόκε): Μπόσομπ, ο
μύστορας, όλο μυστορεύει, Μπομπ
ο μύστορας παντού τα καταφέρνει.
Μπομπ (ζωντανά): Elate, pedia,
palamakia! Opa!

μεθαύριο. Δηλα-
δή σήμερα θα
πάω αύριο στο
Orgasmic, μετά
θα κοιμηθώ και
θα ξυπνήσω... μεθαύριο; Όχι, τα έκανα θάλασσα.

• «Αρρωστούλης» ο κύριος Μάρκο Μπελόκι και
δεν θα μπορέσει να παρευρεθεί στα εγκαίνια της
έκθεσής του το απόγευμα. Περαστικά του. Είδατε
που καλό είναι να μιλάμε και για τον καιρό; Αν φο-

• Ξεκίνησαν φορτσάτα και
τα διαγωνιστικά τμήματα.
Νομίζω πως αυτή η μικρή
εξουσία που αισθάνεται το
κοινό όταν ρίχνει την ψήφο
του στην κάλπη, είναι ένα
μικρό αφοροδιακό (καταπο-
λεμείται με σκολάτα). Κα-
λά τα μαντάτα από το *Εξόρι-
στος σε άλλον ουρανό* του
Γάλλου Μορέλ, καλή η υπο-
δοχή και στο *Γύρω γύρω
όλοι του* Δράκου. Πιο πολύ
όμως φαίνεται να άρεσε ο
Κούκος του Ρογκότσκι από
τους Νέους Ορίζοντες. Η
ιστορία ενός Ρώσου, ενός
φιλανδού και μιας λαπωνέ-
ζας στο δεύτερο παγκό-
σμιο πόλεμο, με την τελευ-
ταία να μπαλαμουτίζει
ετέρους. Το λαπωνίζειν φι-
λοσοφείν εστί.

με μερικές μικροδιορθώσεις
στον κινηματογράφο. Θα μας
κάνει καλό.

• «Θα ήθελα να κλείσω 2 ει-
σιτήρια για τον Οργασμικό Κι-
νηματογράφο αύριο». «Απο-
κλείεται». «Γιατί;» «Γιατί είναι
μεθαύριο». «Παρντόν;» Έβα-
λε το χεράκι της η χαζή τε-
χνολογία, λίγο και η γραφειο-
κρατία, τελικά το orgasmic
επειδή είναι μετά τα μεσάνυ-
χτα, καταχωρείται στο σήμερα
ως αύριο και στο αύριο ως

**Τζένη: Δε μιλάς
αγγλικά;
Gaël: No!
Τζένη: Αλγερινά;
Gaël: No!
Τζένη: Ελληνικά;
Gaël: Ουίίίίίίί!
Τζένη: Ουφ!**

ρούσε το παλτό του...

• Άρχισαν να γεμίζουν
οι αίθουσες. Γέμισαν οι
γλυκές *Πουτάνες* του
Κριμάλντι, τήμησε ο κό-
σμος τη *Φανέλλα με το 9*
του Παντελή Βούλγαρη
(ο νέος είναι ωραίος, μα
πάλι ευτυχώς που ο παλιός είναι αλλιώς),
πλάκωσε ο κόσμος και στην Κλερ Ντενί, αλλά
εγώ προσωπικά λίγο η ζέστη, λίγο η θαλπω-
ρή της αίθουσας, λίγο οι συνολικοί διάλογοι
των 100 λέξεων, κόντευα να πέσω σε χειμέ-
ρια νάρκη (ευτυχώς δεν είμαι αρκούδα).

• Πού τον έχανα, πού τον έβρισκα, όλο πάνω του έπεφτα.
Στον Ούγγρο στην αποθήκη Γ. Πρέπει να κλείνει πολλές
ώρες στους χώρους ο κύριος.

• Κατά τη συνήθη τακτική του φεστιβάλ, οι λιλιπούτειοι φ-
λοι (εκείνοι που γουστάρουν γλυφιτζούρια, κόμιξ και κινού-
μενα ανθρωπάκια), αλλά και όλοι οι κρυφο-παλιμπαιδιστές
θα παρευρεθούν στο Ολύμπιον για την προβολή της γαπ-
νέζικης ταινίας κινουμένων σχεδίων με αυθεντικό τίτλο:
Sen to Chihiro no kamikakushi. Γιατί ξεχωρίζει; Διότι μοι-
στηκε με το *Bloody Sunday* την τελευταία χρυσή Άρκτο στη
φεστιβάλ του Βερολίνου και είναι συγχρόνως η πρώτη ται-
νία (όχι μόνο καρτούν) που έβγαλε περισσότερα από 200
εκατομμύρια δολάρια, πριν προβληθεί στις ΗΠΑ! Επιτέ-
λους, μας είχαν ζαλίσει με τα δικά τους μπλοκμπάστερς.
Ας πάρουν τώρα λίγο γεύση από σαμουράι.

• Δυο-δυο, στην μπανιέρα δυο-δυο. Ή αλλιώς πώς εν-
φασμένους σκηνοθέτες, μπορεί για το κέφι του και με π-
νιχρό προϋπολογισμό, να φτιάξει μια χιουμοριστική ιστορία
με αισθητική σοφτ πορνό που θα χαλαρώσει ευχάριστα το
κοινό. Τη δροσιά του θα ζήλευαν και οι έχοντες τη μισή
του ηλικία. Ο λόγος για τον Μπομπ Ράφελσον και... *Wet*
(*tales of erotica*)

• Τα ράσα δεν κάνουν τον παπά, αλλά έχω την αίσθηση
πως κασκόλ και καμπάρτινα είναι must στους χώρους του
φεστιβάλ. Ενίοτε και μπρερές. Τα βάζεις όλα και είσαι
κουλούρα, τα βγάζεις και δεν είσαι, τα βάζεις και είσαι,
τα βγάζεις και δεν είσαι. Μαγικό, πράγματι.

• Άραξε σε κάποια φάση σε μια γωνιά κι έβγαλα τα μα-
νταρινάκια μου να καρδαμώσω. Εμ, τι να κάνω; Χρειάζομαι
βιταμίνες.

• Δεν έχει άμεση σχέση με το φεστιβάλ, αλλά είναι στο
λιμάνι και είναι γεγονός. Το κρύο πρωινό μια αράδα αγο-
ριών και κοριτσιών στην προβλήτα 8 ντυνότουσαν με πα-
ράξενες χωριάτικες φορεσιές και τουρτουρίζαν. Ο λόγος;

**Φατμίρ: Πάμε για ένα
ποτάκι στο μπαράκι;
Σταφ: Άποπα, θα με
ψάχνει ο καλός μου!
Φατμίρ: Μπα, μπήκε
στο Σταντάνγκο. Θα
τον δεις αύριο...**

Περνούσαν από οντισιόν για κομπάρσοι
στη νέα ταινία του Θεόδωρου Αγγελόπου-
λου. Προϋπόθεση; Οι κοπέλες να μην
έχουν βγάλει τα φρύδια και να διατηρούν
το φυσικό χρώμα μαλλιών τους. Στην επο-
χή που εκτυλίσσεται η ταινία, δεν υπήρχαν
τέτοια κολπάκια. Ούτε μια ανταύγεια, μω-
ρέ; Καμία απολύτως. Όχι, στενεύουν απει-
στικά τα όρια. Τα γυρίσματα ξεκινούν Δευτέρα-Τρίτη και
θα τελειώσουν αρχές Δεκεμβρίου. Στο λιμάνι όλα αυτά, ε;

• Έφτασε στην πόλη μας και στους χώρους μας η Ιρανή
ηθοποιός και μέλος της κριτικής επιτροπής Νίκη Καρίμι.
Της άρεσε που ο κόσμος εδώ φαίνεται να αγαπάει τον κι-
νηματογράφο τόσο πολύ και που υπάρχει μια διάχυτη ζε-
στασία και κινητικότητα (να τον αγαπάμε τον κινηματογρά-
φο, αλλά όχι μόνο στο φεστιβάλ, ε;). Θα ήθελε, λέει, να
δεν την πόλη και το βράδυ. Θα προσθέσω κάτι... Μα τον
Τουτατή, είχε δυο πανέμορφα καταπράσινα μάτια.

• Τι να μην ξεχάσω για αύριο: να φάω περισσότερο, ώστε
να καλύψω το σημερινό κενό, να διαλέξω κάτι από Γκρι-
μάλντι, να παρευρεθώ στην τιμητική εκδήλωση για το Δο-
λιανιδί (κι εγώ με τις πρώτες ταινίες του μεγάλωσα) και
το βράδυ να διαλέξω μεταξύ *Λίλια για πάντα* (άκουσα τα
καλύτερα) και κάτι πιο κλασικού, αλλά πάντα επίκαιρου,
όπως *Ο διάβολος στο κορμί της* του Μπελόκι. Α, και να
ψάξω να βρω μια φόρμουλα για να σπάσω τον εαυτό μου
σε χίλιους κλώνους, ώστε να βρίσκομαι παντού. Πόσο θα
με διευκόλυνε...

Sotiris Babatzin
donkhotis@hotmail.com

10 ΚΥΡΙΑΚΗ • SUNDAY

OLYMPION RENAULT

11:00 - NH Children Screening
ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΗ ΧΟΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ
SPIRITED AWAY - 124'
Hayao Miyazaki
Japan
O.V. Japanese
14:00 - International Competition
ΜΠΑΝΓΚΑΛΟΥ / BUNGALOW - 84'
Ulrich Köhler
Germany/2002
O.V. German/English subtitles
16:30 - Greek Films 2002
ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΡΑΙΔΕΛ -
EL VECINO CUBANO
HOREVONTAS ME TON RAIDEL -
EL VECINO CUBANO - 87'
Alexis Tsafas
Greece/2002
O.V. Greek
19:30 - International Competition
ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ
MIZU NO ONNA - 115'
Hidenori Sugimori
Japan/2002
O.V. Japanese/English subtitles
22:30 - Greek Films 2002
Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ / O VASSILIAS - 130'
Nikos Grammatikos
Greece/2002
O.V. Greek
01:30 - Midnight Vision (Orgasmic cinema)
NIPBANA / NIRVANA - 86'
O.V. English

PAVLOS ZANNAS

12:00 - NH International Selection
BELLISSIMA / BELLISSIMA - 69'
Artur Urbanski
Poland/2001
O.V. Polish/English subtitles
14:30 - NH International Selection
Ο ΧΑΡΤΑΕΤΟΣ / ZMEI - 75'
Alexei Muradov
Russia/2002
O.V. Russian/English subtitles
17:00 - NH Spotlight: Aurelio Grimaldi
Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ
UN MONDO D'AMORE - 86'
Aurelio Grimaldi
Italy/2002
O.V. Italian/English subtitles
20:00 - NH Retrospective: Shirin Neshat
Πρόγραμμα Ταινιών Μικρού Μήκους (8
ταινίες)
Short Film Program (8 films) - 89'
USA/1998
No Dialogue
23:00 - NH Tribute: J.H. Hermosillo
ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΙ / EXXORCISMOS - 78'
Jaime Humberto Hermosillo
Mexico/2002
O.V. Spanish/English subtitles

JOHN KASSAVETES

11:30 - NH Spotlight: Aurelio Grimaldi
IPZ
IRIS - 76'
Aurelio Grimaldi
Italy/2000
O.V. Italian/English subtitles
14:00 - NH International Selection
Ο ΚΟΥΚΟΣ
KUKUSHKA - 100'
Alexander Rogozhkin
Russia/2002
O.V. Russian, Finnish, Lapp/English
subtitles
16:30 - NH International Selection
ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΜΕΡΕΣ
SZEP NAPOK - 100'
Korned Mundruczo
Hungary/2002
O.V. Hungarian/English subtitles
19:30 - NH International Selection
Ο ΚΟΥΚΟΣ
KUKUSHKA - 100'
Alexander Rogozhkin
Russia/2002
O.V. Russian, Finnish, Lapp/English
subtitles
22:30 - NH International Selection
ΕΙΜΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ
VATER - 102'
Dani Levy
Germany/2002
O.V. German/English subtitles

STAVROS TORNES

12:00 - Bela Tarr Retro
Ο ΑΟΥΣΤΑΙΝΤΕΡ
SZABADGYALOG - 146'
Hungary, Germany, Austria/1980
O.V. Hungarian/French subtitles
15:00 - Balkan Survey
ΠΟΝΤΙΚΙΣΙΑ ΜΟΙΡΑ
SADBATA KATO PLACH - 75'
Ivan Pavlov
Bulgaria, FYROM/2001
O.V. Bulgarian/English subtitles
17:00 - Balkan Survey
Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ
SUDIJATA - 102'
Zaneta Vangel
FYROM, Germany/2001
O.V. Slavomacedonian, English, German,
French/English subtitles
20:00 - Asian Vision
ΦΙΛΟΡΡΟΙ ΤΗΣ ΑΜΜΟΥ
PASIR BERBISIK - 106'
Nan T. Achmas
Indonesia/2001
O.V. Bahasa Indonesian/English subtitles
23:00 - Balkan Survey
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ
FILANTROPICA - 110'
Nae Caranfil
Romania, France/2001
O.V. Romanian/English subtitles

FRIDA LIAPPA

12:00 - Marco Bellocchio Retro
Η ΕΝΟΧΗ ΚΑΙ Η ΤΙΜΩΡΙΑ
LA COLPA E LA PENA - 12'
Italy/1961, O.V. Italian
• ΚΑΤΑ Ο ΘΕΙΟΣ / ABBASSO IL ZIO - 12'
Italy/1961, O.V. Italian
• Ο ΤΖΙΝΕΠΡΟ ΕΓΙΝΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
GINEPRO FATTO UOMO - 45'
Italy/1962, O.V. Italian
• ΣΥΖΗΤΑΜΕ, ΣΥΖΗΤΑΜΕ
DISCUTIAMO, DISCUTIAMO - 20'
Italy, France/1968, O.V. Italian
14:00 - Special Screenings
ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ / LUNDI MATIN - 122'
Otar Iosseliani
France/2002
O.V. French/English subtitles
17:00 - International Competition
ΕΞΟΡΙΣΤΟΣ ΣΕ ΑΛΛΟΝ ΟΥΡΑΝΟ
LES CHEMINS DE L'OUED - 78'
Gael Morel
France/2002
O.V. French/English subtitles
20:00 - Out of Competition
HALBE TREPPE - 105'
Andreas Dresen
Germany/2001
O.V. German/English subtitles
23:00 - Jean-François Stevénil Spotlight
MISKA
MISCHKA - 116'
France/2002
O.V. French/English subtitles
Παρουσία του σκηνοθέτη
In the presence of the director

FRIDA LIAPPA

11:30 - Pantelis Voulgaris Retro
ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ
ACROPOLE - 120'
Greece/1995
O.V. Greek/English subtitles
14:00 - Pantelis Voulgaris Retro
• Ο ΚΛΕΦΤΗΣ / O KLEFTIS - 18'
Greece/1965
O.V. Greek/English subtitles
• ΤΖΙΜΗΣ Ο ΤΙΓΡΗΣ
TZIMIS O TIGRIS - 14'
Greece/1966
O.V. Greek/English subtitles
• Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΡΩΤΙΚΟΣ
O MEGALOS EROTIKOS - 70'
Greece/1973
O.V. Greek/English subtitles

16:30 - Pantelis Voulgaris Retro
ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΙΟ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ
TO PROXENIO TIS ANNAS - 82'
Greece/1972
O.V. Greek/English subtitles

19:30 - Greek Films 2002
International Competition
ΔΥΣΚΟΛΟΙ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ:
Ο ΜΠΑΜΠΑΣ ΜΟΥ
DISKOLOI APOCHERETISMI:
O BABAS MOU - 108'
Penny Panayotopoulou
Greece/2002
O.V. Greek/English subtitles

22:30 - Greek Films 2002
ΓΥΡΟ ΓΥΡΟ ΟΛΟΙ/GYRO GYRO OLI - 90'
Yannis Drakos
Greece/2002
O.V. Greek

PLATEIA ALPHA ODEON 4

SCREENINGS RESERVED FOR THE PUBLIC
BADGES NOT VALID
17:30 - Bob Rafelson Tribute
ΠΕΝΤΕ ΕΥΚΟΛΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ / FIVE EASY
PIECES - 98'
USA/1970
O.V. English
20:00 - Out of Competition
ΘΕΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
YADON ILAHEYYA - 92'
Ella Suleiman
France, Palestine/2002
O.V. Arabic, Hebrew/English subtitles

22:30 - NH Spotlight: Aurelio Grimaldi
ΟΙ ΠΟΥΤΑΝΕΣ
LE BUTTANE - 85'
Aurelio Grimaldi
Italy/1994
O.V. Italian/English subtitles

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΠΡΟΚΡΑΤΗΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

(δεν ισχύει για τους κατοχούς
κάρτας διαπίστευσης)
Τηλεφωνική προκράτηση εισι-
τηρίων γίνεται στα τηλέφωνα
2310 378 530-531-532 από τις
09:00 έως τις 15:00. Το κοινό
έχει τη δυνατότητα να κάνει τη-
λεφωνική προκράτηση εισιτη-
ρίων για όλες τις προβολές και
όλες τις ημέρες, ενώ οι κάρτες
μέλους μπορούν να προκρατή-
σουν εισιτήρια μόνο για την ίδια
και την επόμενη ημέρα. Από τις
15:00 έως τις 21:00, 3 ταμεία
στην Αποθήκη Γ εκδίδουν τα
προκρατημένα εισιτήρια. Η πα-
ραλαβή των εισιτηρίων γίνεται
την ημέρα της κράτησης, έως
και 3 ώρες πριν την έναρξη της
πρώτης προβολής που έχει
προκρατηθεί. Σε περίπτωση
που ο αγοραστής δεν προσέλ-
θει, η κράτηση ακυρώνεται.

Ένα μοναδικό μουσικό ταξίδι

Έκθεση soundtracks του Νίκου Γκροσδάνη στο Δωμάτιο με θέα

Το Δωμάτιο με Θέα άνοιξε από χθες ένα παράθυρο με θέα στη μουσική που έντυσε ή και πρωταγωνίστησε σε ταινίες της μεγάλης οθόνης. Διακόσια περίπου soundtracks ταινιών από την Ελλάδα και το εξωτερικό από το πλούσιο αρχείο του Νίκου Γκροσδάνη (οι δίσκοι του αριθμούν πάνω από δέκα χιλιάδες) εκτίθενται μέχρι και το Μάιο με τίτλο «Soundtracks: Μουσικά ταξίδια στον κινηματογράφο». Στην έκθεση έχουμε την ευκαιρία να δούμε μεταξύ άλλων και μερικά από τα πιο σπάνια soundtracks, όπως: «Η νύχτα των στρατηγών» σε μουσική Maurice Jarre, «Οι δέκα εντολές» του Elmer Bernstein, το μιούζικαλ «Illya Darling» σε μουσική Μάνου Χατζιδάκι που ανέβηκε στο Μπροντγουέι με πρωταγωνίστρια τη Μελίνα Μερκούρη τη σεζόν 1966-67 με ιδιόχειρη αφιέρωσή της, καθώς και τη μουσική του Θεοδωράκη από την ταινία *Ιφιγένεια* που ήταν και η τελευταία συμμετοχή της Ελλάδας στις υποψηφιότητες των Όσκαρ το 1977.

Στα πολύχρωμα εξώφυλλα του βινυλίου ξεναγήθηκαν οι: Ζιλ Ντασέν, Παντελής Βούλγαρης, Ιωάννα Καρυστιάνη, Βασίλης Παπαγεωργόπουλος, Αντώνης Γυφτόπουλος, κριτικοί κινηματογράφου και ζηλιάρηδες συλλέκτες. Η Ερμιόνη θυμήθηκε τις ταινίες της εποχής της (δεκαετία του 60) και πολύ το χάρηκε!

Ο Bob Rafelson δεν βλέπει... τις ταινίες του!

«Από τη στιγμή που ένας δημιουργός κάνει μια ταινία αυτή πλέον ανήκει στο κοινό», είπε ο Rafelson χθες βράδυ στο Ολύμπιον, και συνέχισε: «συμβαίνει το εξής περίεργο: το κοινό βλέπει μια ταινία σήμερα και την αποδοκιμάζει. Το ίδιο κοινό βλέπει την ταινία μετά από 10 χρόνια και ενθουσιάζεται. Γι' αυτό και εγώ δεν θα κάτσω στη σημερινή προβολή...», στην προβολή της πρώτης ταινίας του αφιερωμάτων στον σκηνοθέτη, *Πέντε εύκολα κομμάτια*. Κι έφυγε!

Επιμέλεια: Όλγα Κοζάκη

ORGASMIC CINEMA 02

Πρόγραμμα II: NIPBANA ή, αν ο παράδεισος είναι τόσο καλύτερος από την κόλαση, γιατί είναι τόσο πιο δύσκολο να τον περιγράψεις; (85.30' συνολική διάρκεια)

Cul en Air / My levitating butt /
Αιωρούμενος πισινό

Pierre Yves Clouin, 3.30', BETA, 1999, Γαλλία
Η μαγεία του κινηματογράφου επιτρέπει στο ταπεινότερο μέρος του σώματός μας να πραγματοποιήσει ένα τρελό του όνειρο.

The Color of Love / Το χρώμα του έρωτα
Peggy Ahwesh, 14', 16mm, 1994, ΗΠΑ

Η Πέγκι Άουες επεμβαίνει στην επιφάνεια μιας απελπιστικής κακής ταινίας πορνό των seventies, και δεν θα σταματήσει μέχρι η επιθυμία και ο ερωτισμός να παρακμάσουν σε σημείο ανυπερέβλητο.

Teekond Nirvanasse / The Way to Nirvana /
Για την ευδαιμονία, καλά πάω;

Mait Laas, 16', 16mm, 2001, Εσθονία / Estonia
Τρένα, τηλεοράσεις, διάφοροι γκουρού και μια τεράστια παπαρούνα μας φανερώνουν μια παράκαμψη στο δρόμο για το πουθενά...

plan-c
plan-c, 5', BETA, 2001, Αυστρία

Ο ιμάντας παραγωγής παρουσιάζεται ως πιθανός χώρος για μια τελετουργική διαδικασία εργασίας.

Ένα επαναλαμβανόμενο, σχεδόν βασανιστικό soundtrack ενισχύει τη μονοτονία της δράσης.

Pommes d'Amour / Apples of Love /
Μήλα αγάπης

Nicolas Provost, 5', BETA, 2002, Βέλγιο
Κομμένες στη μέση και αλληλοαντακλώμενες, εικόνες του Alain Resnais και του Ingmar Bergman μετουσιώνονται σε φροϊδικά παλίνδρομα ναρκισσισμού όπου η έλξη αυξάνεται όσο πιο πολύ εξαφανίζονται μέσα στο ίδιο σου το σώμα.

Exposed / Έκθετο

Siegfried Fruhauf, 9', 16mm, 2002, Αυστρία
Η δράση εκτυλίσσεται μέσα από τις διατρήσεις του φιλμ στρίπ. Περιπλανώμενες «κλειδαρότρυπες» χαϊδεύουν τη σάρκα και του ηδονοβλεψία αλλά και του αντικείμενου του βλέμματός του.

In Order Not to Be Here /
Έτσι ώστε να μην είμαι εδώ

Deborah Stratman, 33', 16mm, 2002, ΗΠΑ
Μια νυχτερινή συμφωνία των προαστίων, όπου άδειοι χώροι εμπεριέχουν εν δυνάμει έγκλημα και τιμωρία. Η πίεση ολοένα αυξάνεται, ώπου αναπόφευκτα θα απελευθερωθεί.

ΑΛΛΑΓΗ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

Σήμερα, στις 23:00 στην αίθουσα Φρίντα Λιάππα, θα προβληθεί η ταινία *Μίσκα* του Jean-Francois Stevenin παρουσία του σκηνοθέτη, αντί της ταινίας *Ο βασιλιάς των Μάρβιν Γκάρντενς* του Bob Rafelson. Η ταινία *Ο βασιλιάς των Μάρβιν Γκάρντενς* θα προβληθεί την Τρίτη 12 Νοεμβρίου στις 12:00 στην αίθουσα Φρίντα Λιάππα.

Μίσκα / Mischka (Γαλλία, 2002)

Όταν πρωτοβλέπουμε τον Μίσκα, είναι ντυμένος με τη ρόμπα του στο πορτ-μπαγκάζ του αυτοκινήτου του γιου του. Πηγαίνουν νότια για τις καλοκαιρινές τους διακοπές. Κατά τη διάρκεια μιας στάσης, ο Μίσκα εξαφανίζεται. Ο γιος του δεν πολυσταναχωριέται, μια που προτιμά να περάσει τις διακοπές του ήσυχα κι ωραία με τη γυναίκα του. Ο Μίσκα καταλήγει σ' ένα γηροκομείο, όπου ένας νοσοκόμος του προτείνει να υποδυθεί τον πατέρα του...

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, *Cine* Φρίντα Λιάππα, 23:00

Το 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ευχαριστεί την

PHOTOTECH
ΑΙΚΥΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

για την πολύτιμη συνεισφορά της

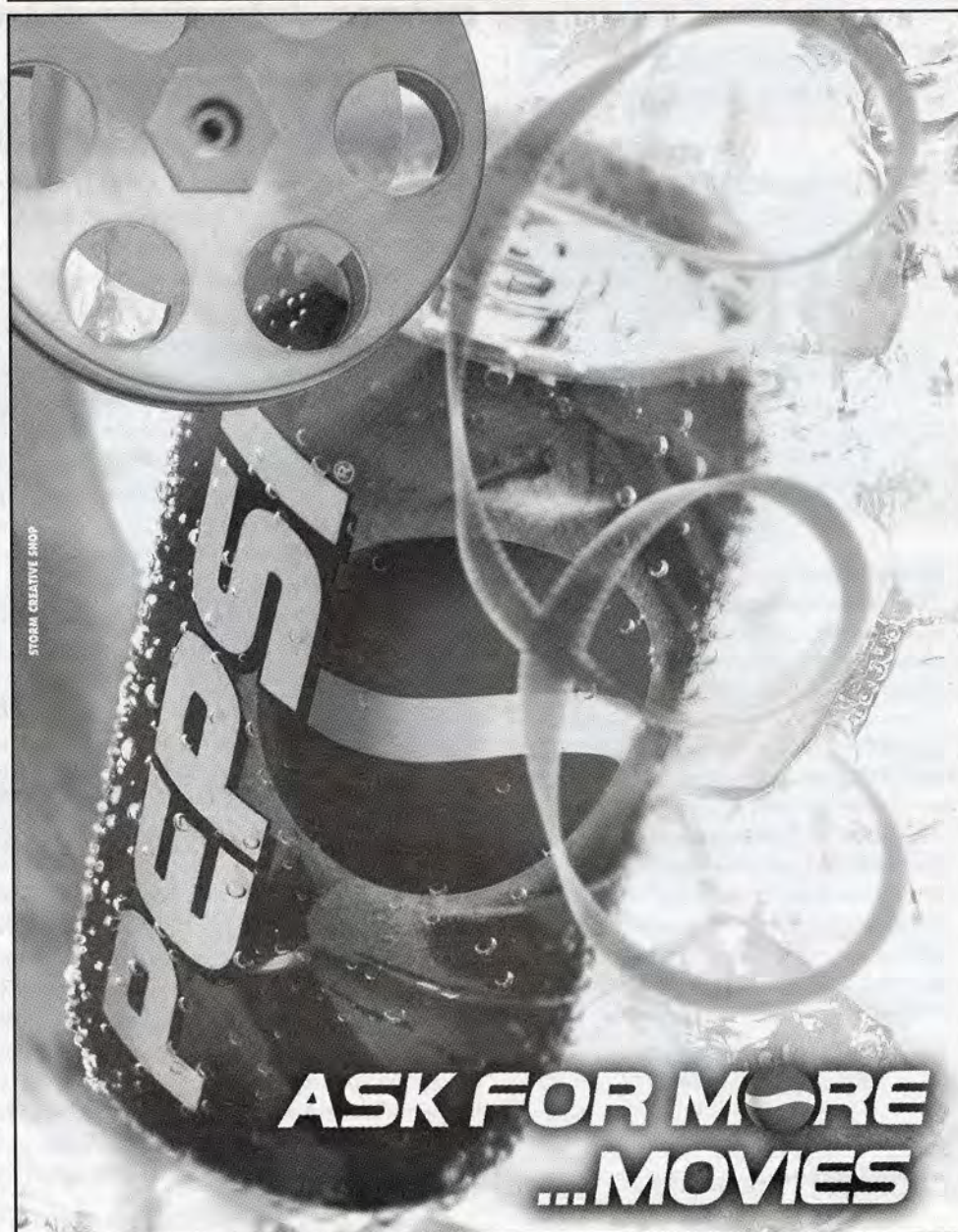
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Dewar's ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ | Α' ΠΡΟΒ | Β' ΠΡΟΒ | ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ	1. Εξόριστος σε άλλον ουρανό	4,072		
	2. Δύσκολοι αποχαιρετισμοί: ο μπαμπάς μου			
	3. Μπάνγκαλου			
	4. Γυναίκα της βροχής			
	5. Τυφλός στόχος			
	6. Μυστικά μιας εκδρομής			
	7. Επιθυμίες της γης			
	8. Ρότζερ Ντότζερ			
	9. Μην κλαις			
	10. Ο γάμος της Ράνα			
	11. Δύση			
	12. Θα το μετανιώσεις			
	13. Για πάντα δικός σου			
	14. Η ζωή με σφάζει			
	15. Χαπόν			
	16. Ελ Μοναερένας			

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002	1. Γύρω γύρω όλοι	4,030		
	2. Χορεύοντας με τον Ραϊντέλ-El vecino cubano			
	3. Ο βασιλιάς			
	4. «Η γυναίκα της... και ο συλλέκτης» Αλληγορία III			
	5. Στη σκιά του Λέμι Κόσιον			
	6. Εγκώμιο βραδύτητας			
	7. Φύλακες του χρόνου			
	8. Ο κόσμος ξανά			
	9. Όνειρα γλυκά			
	10. Το μυστικό του Νοέμβρη			
	11. Παρά λίγο, παρά πόντο, παρά τρίχα			
	12. Η μνήμη			
	13. Πάμε για ένα ούζο			
	14. Όσο υπάρχει αλκοόλ			
	15. Ο χαμένος τα παίρνει όλα			
	16. Lilly's story			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Επαναληπτικές προβολές

Εξόριστος σε άλλον ουρανό Les chemins de l'oued

του Gaël Morel (Γαλλία, 2002)

Η ταινία αφηγείται την ιστορία του Σάμι, Γάλλου αλγερινής καταγωγής, που φυγαδεύεται από την οικογένειά του στην Αλγερία όταν προκαλεί το θάνατο ενός αστυνομικού σ' ένα τροχαίο ατύχημα. Στην Αλγερία, ο Σάμι νιώθει σαν ψάρι έξω απ' το νερό: είναι ένας Αλγερινός που θεωρεί τον εαυτό του Γάλλο και δεν μπορεί να καταλάβει τους κανόνες της οικογένειας και της φιλίας. Ζει στο σπίτι του παππού του, και σιγά σιγά γίνεται φίλος με τη χίρα ξαδέλφη του, Νάντια, που εργάζεται ως γιατρός στο νοσοκομείο της περιοχής.

Κυριακή 10 Νοεμβρίου,
Cine Φρίντα Λιάπη, 17:00

Δύσκολοι αποκαίρεισμοί: ο μπαμπάς μου

της Πένυ Παναγιωτοπούλου (Ελλάδα, 2002)

Ο Ηλίας, ένα δεκάχρονο αγόρι που ζει στην Αθήνα στα τέλη της δεκαετίας τού '60, χάνει ξαφνικά τον πατέρα του. Η υπόλοιπη οικογένεια προσπαθεί να συνθίσει την καινούργια πραγματικότητα, καθένας με τον δικό του τρόπο, εκτός από το μικρό αγόρι που αρνείται να πιστέψει ότι ο πατέρας του είναι νεκρός. Τον περιμένει να γυρίσει από ένα απ' τα συνηθισμένα επαγγελματικά του ταξίδια. Λέει ψέματα και στέλνει γράμματα στη γιαγιά του, δίδον από τον πατέρα του. Πάνω από όλα, είναι απόλυτα σίγουρος ότι ο πατέρας του θα γυρίσει, όπως του υποσχέθηκε, για να παρακολουθήσουν στην τηλεόραση, οι δυο τους, τους Αμερικάνους να προσγειώνονται για πρώτη φορά στο φεγγάρι...

Κυριακή 10 Νοεμβρίου,
Cine Τώνια Μαρκετάκη, 19:30

Το 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
ευχαριστεί την εταιρεία

EUROMEDICA
ΜΕΛΕΤΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ ΜΕΤΕΤΕΛΕΥΣΕΩΝ

ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Μπάνγκαλου / Bungalow

του Ulrich Köhler (Γερμανία, 2002)

Δεν υπάρχει πιο cool κατάσταση από την απραξία και την Αμεριμνποσία της νιότης. Ο πρωταγωνιστής του *Bungalow* που ανήκει στη γενιά του skateboard και του Burger King θα μπορούσε να στοιχηματίσει τα baggy παντελόνια του σε αυτό. Είναι είκοσι χρόνων, τον λένε Πολ και μόλις έχει καταταγεί στο γερμανικό στρατό. Όμως πριν ακόμα μάθει τον πρώτο του «πολεμικό» και-ρετισμό, θα τα σκάσει για να επιστρέψει εκεί που το πάρτι συνεχίζεται: στο εξοχικό μπανγκαλόου της οικογένειας, όπου θα διεκδικήσει και πάλι το δικαίωμα στην τεμπελιά, τις βουτιές στην πισίνα, τη γρήγορη οδήγηση και τον έρωτα.

Μόνο που εκεί τον περιμένει άλλος «διοικητής», ο μεγαλύτερος αδελφός του, Μαξ, που κάνει διακοπές με την φιλενάδα του, Λένε (η Trine Dyrholm της *Οικογενειακής Γιορτής*), μια Δανέζα ηθοποιός σε αναζήτηση καριέρας. Την ώρα που ο Μαξ προσπαθεί να πείσει τον Πολ να γυρίσει στη μονάδα του, με μάλλον άκομψο τρόπο, ο μικρός περνάει μέρες ερωτικής έξαψης για την ωραία Λένε.

Το *Bungalow* ανήκει στο είδος του «γερμανικού slacker film», αν υπάρχει κάτι τέτοιο. Ο σκηνοθέτης Ulrich Köhler επιστρέφει στη μικρή πόλη της παιδικής του ηλικίας για να θυμηθεί τι σημαίνει να είσαι έφηβος, απολαμβάνοντας με μια πόζα φαινομενικής απάθειας τη γλυκιά ευφορία του χαμένου χρόνου, ενώ στην πραγματικότητα ανησυχεί γι' αυτό που σε περιμένει. Όσον αφορά τον Πολ, αυτό μένει σε εμάς

Έξυπνο, ανάλαφρο, διανθισμένο με ευφρείς κωμικούς διαλόγους σε πολλές στιγμές, στον αντίποδα του κυνικού μηδενισμού των Kids, το ντεμπούτο του γερμανού σκηνοθέτη είναι ένα εντυπωσιακά λακωνικό ψυχογράφημα της μοντέρνας εφηβικότητας

να το αποφασίσουμε μέσα από το ανοιχτό φινάλε της ταινίας. Οι φυσικές ερμηνείες των ηθοποιών – που κινούνται μεταξύ δυσθυμίας και συναισθηματικής αποξένωσης – «μυρίζουν» αυτοσχεδιασμό, η έγχρωμη – άχρωμη φωτογραφία του τοπίου ενισχύει διαρκώς το αίσθημα του αποκλεισμού και της έλλειψης επικοινωνίας που βιώνει ο πρωταγωνιστής ενώ κάποιες πολιτικές αιχμές στο σύγχρονο κοινωνικό μοντέλο φανερώνουν έναν εξαιρετικά ώριμο σκηνοθέτη παρά το νεαρό της ηλικίας του και τη μικρή εμπειρία του. Ο 33χρονος Köhler σπούδασε καλές τέχνες στη Γαλλία και κινηματογράφο στο Αμβούργο όπου και γύρισε τρεις μικρού μήκους ταινίες.

Τ.Π.

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 14:00

Γυναίκα της βροχής / Mizu no ona

του Hidenori Sugimori (Ιαπωνία, 2002)

Αν θέλεις να τα πας καλά με τους ξένους, μην κάνεις ερωτήσεις. Η ζωή είναι γρίφος, δεν εξηγείται. «Ποιος νοιάζεται για τα ονόματα και το παρελθόν».

Η *Γυναίκα της βροχής* έχει τις ρίζες της στη σοφία και τις αρχέγονες αλήθειες των γιαπωνέζικων λαϊκών παραμυθιών, υποδειγματικά όμως καμουφλαρισμένα σε μια μοντέρνα ερωτική ιστορία στην οποία κυριαρχούν η ποίηση, η ονειρική φαντασία και ο μυστικισμός της φύσης. Δύσκολα θα μπορούσε να φανταστεί κανείς πως η πνευματιστική αυτή κινηματογραφική εμπειρία προέρχεται από έναν άνθρωπο της τηλεόρασης και των διαφημιστικών spot για πολλούς πολυεθνικούς κολοσσούς, πολύ περισσότερο δε ότι είναι εμπνευσμένη από την πραγματικότητα.

Κι όμως, αφορμή για το σενάριο του Sugimori το οποίο απέσπασε το «International Filmmakers Award» στο φεστιβάλ του Sundance (2001) πριν ακόμα γυριστεί ταινία, στάθηκε το πρόσωπο της γιαπωνέζας τραγουδίστριας – και πρωταγωνίστριας του – UA, η οποία φέρνει πάντα βροχή τις ημέρες που έχει ηχογράφηση, συναυλία ή φωτογράφιση. Έτσι γεννήθηκε η Ryo (δροσερό, καθαρό νερό στα ιαπωνικά), η 27χρονη ηρωίδα του film που διευδύνει το δημόσιο λουτρό της οικογένειας και απολαμβάνει μοναχικές διαδρομές στο δάσος του βουνού Φιτζ. Όποτε συμβαίνει κάτι σημαντικό στη ζωή της, βρέχει, όπως την ημέρα που χάνει τον πατέρα της και το σύντροφο της. Βρέχει και πάλι όταν θα μπει στη ζωή της ο Yusaku, ένας νεαρός που έχει εμμονή με τη φωτιά. Στο περιθώριο της τρυφερής ερωτικής τους σχέσης θα συναντηθούν δύο ακόμα ανθρωπίνες υπάρξεις – προσωποποιήσεις της γης και του ανέμου – που θα απελευθερώσουν δυνάμεις καταλυτικές πάνω στους δύο εραστές.

Η πρώτη δουλειά του Ιάπωνα Hidenori Sugimori φανερώνει ένα εντυπωσιακό ποιητικό δράμα το οποίο διαπρέπει σε όλα τα επίπεδα: στη μιναλιστική σκηνοθεσία, την εξαιρετική χρήση του φωτός και της σκιάς,

Υπάρχει μόνο το νερό, η φωτιά, ο αέρας και η γη, είμαστε φτιαγμένοι από τα υλικά της φύσης, από την ένωση τους προκύπτει το θαύμα ή η καταστροφή που αποκαλούμε μοίρα

φυσικές ερμηνείες τόσο από την πρωτοεμφανιζόμενη UA όσο και από αναγνωρισμένο Tadanobu Asano (τον είδαμε στο *Ταμπού* του Όσιμα). Το τραγούδι των τίτλων του τέλους γράφτηκε και ερμηνεύτηκε από την UA, που θεωρείται η μεγαλύτερη «ντίβα» της pop στη χώρα της με εκατομμύρια πωλήσεις δίσκων.

Τ.Π.

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 19:30

Γαλλοαλγερινές επαφές πολιτισμικού τύπου

Gaël Morel, σκηνοθέτης της ταινίας *Εξόριστος σε άλλον ουρανό*

Η ταινία σας ανοίγει ένα διάλογο με τη γαλλοαλγερινή κουλτούρα και την πολιτική κατάσταση που επικρατεί στη χώρα αυτή σήμερα. Τι σας έκανε να ασχοληθείτε με αυτό το θέμα;

Το θέμα της ταινίας είναι οικουμενικό και αφορά κάποιον που ζει σε μια άλλη χώρα και γυρνάει στην πατρίδα του για να διαπιστώσει το πόσο έχει αποξενωθεί από την πραγματικότητα της. Θα μπορούσε να είναι το Πακιστάν και η Αγγλία αντί της Αλγερίας και της Γαλλίας. Για μένα το φιλμ είναι περισσότερο μια παραβολή, μια μεταφορά πάνω στην ανθρώπινη κατάσταση όπου κάποιος κουβαλάει μέσα του το απόλυτο σκοτάδι. Από κει και πέρα αρχίζει η συζήτηση για τις γαλλοαλγερινές σχέσεις.

Θεωρείτε ότι κάνατε μια πολιτική ταινία;

Ναι και όχι, γιατί το ίδιο το σινεμά είναι μια πολιτική πράξη, μια πολιτική επιλογή. Όμως δεν πρόκειται για ένα στρατευμένο φιλμ. Δεν με ενδιαφέρει να δείξω ποιοι είναι οι καλοί και οι κακοί ούτε να επιβάλλω την κρίση μου σε ό,τι συμβαίνει. Δεν εξηγώ την πολιτική κατάσταση στην Αλγερία γιατί είναι πολύ σύνθετη. Μπορεί να είναι πολιτικό να μιλήσεις γι' αυτό το θέμα, αυτή τη χώρα, την τρομοκρατία αλλά δεν είναι στρατευμένο. Θα μπορούσα να γυρίσω μια ερωτική ιστορία και να είναι πολιτική, αφού μέσα από το σινεμά δείχνεις στον κόσμο τη δική σου άποψη για τα πράγματα.

Πώς δουλέψατε με τους ηθοποιούς σας;

Κάναμε πάρα πολλές πρόβες, πολλές αναγνώσεις του σεναρίου, πολλές επαναλήψεις, πριν το γύρισμα. Μετά μαζί με τους ηθοποιούς μου προσαρμόσαμε τους ρόλους πάνω στον καθένα χωριστά, δουλεύοντας με μεγάλη ακρίβεια πάνω στην τεχνική.

Τι δυσκολίες συναντήσατε στην διαδικασία υλοποίησης της ταινίας;

Λόγω της κατάστασης με την τρομοκρατία στην Αλγερία, αναγκαστήκαμε να κάνουμε τα γυρίσματα στα σύνορα Αλγερίας - Μαρόκου. Όμως το πιο δύσκολο είναι να κάνεις γενικά κινηματογράφο σήμερα στη Γαλλία, γιατί δεν υπάρχουν τα χρήματα. Η ταινία έπρεπε να ολοκληρωθεί μέσα σε 23 μέρες με ένα budget πολύ πολύ μικρότερο από ένα εκατομμύριο ευρώ.

Υπάρχει κάποιο στάδιο στην διαδικασία της παραγωγής μιας ταινίας που απολαμβάνετε περισσότερο;

Για μένα το να κάνεις μια ταινία είναι μια σχιφρονετική εμπειρία. Μου αρέσουν όλα τα μέρη της δημιουργίας γιατί σε κάθε μέρος είμαι ένας διαφορετικός άνθρωπος. Θα έλεγα όμως πως προτιμώ τα γυρίσματα, γιατί όταν γράφω το σενάριο ή είμαι με τον μοντέρ, βρίσκομαι σε μια «άσχημη» κατάσταση. Δεν μπορώ να δω κανέναν, να μιλήσω, να βγω έξω. Υποφέρω κι εγώ και οι φίλοι μου.

Γίνετε γνωστός ως ηθοποιός μέσα από τις ταινίες του Αντρέ Τεσινέ. Τι σας έκανε να στραφείτε στη σκηνοθεσία;

Ποτέ δεν ήθελα να γίνω ηθοποιός, απλά έκανα τρία φιλμ εξαιτίας του Αντρέ Τεσινέ γιατί είναι πολύ μεγάλος σκηνοθέτης και από τους αγαπημένους μου στη Γαλλία. Η συνάντησή μου μαζί του ήταν ένα ατύχημα, ένα πολύ όμορφο ατύχημα. Θεώρησα τον εαυτό μου πολύ τυχερό για να αρνηθώ την ευκαιρία. Μου αρέσει να είμαι σε μια ταινία του Αντρέ ή κάποιου άλλου φίλου σκηνοθέτη αλλά η υποκριτική δεν είναι το πάθος μου. Το σινεμά είναι, από τότε που ήμουν μικρό παιδί. Ίσως γιατί έχω δει πάρα πολλές ταινίες.

Τι είδους ιστορίες σας ενδιαφέρουν ως σκηνοθέτη;

Είναι πολλές οι ιστορίες, όχι μία. Όσοι έχουν δει τις ταινίες μου, μου λένε πως σ' αυτές υπάρχει πάντα το ίδιο πράγμα: ένα πολύ δυνατός χαρακτήρας στη μέση μιας άσχημης κατάστασης. Μπορεί να είναι βασανισμένος, λυπημένος αλλά είναι πάντα πολύ ενεργητικός και δυναμικός. Μου αρέσουν επίσης οι ρομαντικές ιστορίες. Πιστεύω ότι αυτή είναι μια ρομαντική ταινία γιατί οι άνθρωποι, κατά κάποιο τρόπο θέλουν να μοιάσουν στον κεντρικό πρωταγωνιστή. Μπορεί να έχει κάνει κάτι απαίσιο αλλά ταυτόχρονα είναι ένας ήρωας, ένας μάρτυρας. Μου αρέσουν πάντα τα φιλμ όπου ο θεατής ταυτίζεται με τα πρόσωπα που βλέπει.

Αναφέρατε πως έχετε δει πολύ σινεμά. Ποιες είναι οι επιρροές σας;

Ειδικά γι' αυτή την ταινία, είδα πολλές φορές το *Dodes' ka - den* του Ακίρα Κουροσάουα, μια τέλεια από κάθε άποψη ταινία, και τη *Μάχη της Αλγερίας* του Ρομπέρτο Ροσελίνι, δύο σκηνοθέτες που θεωρώ κορυφαίους. Από τους πιο σύγχρονους, μου αρέσουν ιδιαίτερα ο Λάρι Κλαρκ, η Κλερ Ντενί και ο Τοντ Χένες, για διαφορετικούς λόγους ο καθένας.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Grill point / Halbe Treppe

του Andreas Dresen (Γερμανία, 2001)

Μικρά εγκλήματα μεταξύ φίλων. Τι μπορεί να συμβεί; Μην πάει ο νους σας στο μακάβριο. Το μοιραίο μπορεί να πάρει και άλλες μορφές όπως αυτή της ερωτικής απιστίας, η οποία έρχεται να «απαγάγει» οικειοθελώς δύο παντρεμένα ζευγάρια από την ανιαρή καθημερινότητά τους, ζητώντας όπως πάντα τα πιο ακριβά λύτρα: το συναίσθημα της προδοσίας και της ενοχής. Παίκτης σε αυτό το παιχνίδι είναι ο Uwe, ιδιοκτήτης ενός θλιβερού snack bar με το όνομα «Halbe Treppe» («στα μισά της σκάλας»), η γυναίκα του Ellen, σύζυγος και μητέρα καριέρας, ο κολλητός του, Chris, ραδιοφωνικός dj που θεραπεύει την κατάθλιψη του γράφοντας και βγάζοντας στον αέρα ένα καθημερινό ωροσκόπιο, και η αποξενωμένη σύντροφος του, Katrin. Και οι τέσσερις βρίσκονται σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι της ζωής τους. Λίγο πριν τα σαράντα, έχουν κουραστεί να σκονοκοπούν αυτό που δεν έρχεται, έχουν βυθιστεί στο λήθαργο της μοναξιάς τους, οι σχέσεις τους έχουν στεγνώσει προ πολλού. Το να πέσουν λοιπόν ο ένας στην αγκαλιά του άλλου είναι περισσότερο μια έκφραση απόγνωσης, μια προσπάθεια επιβεβαίωσης της ύπαρξης τους παρά το ξέσπασμα μιας ερωτικής επιθυμίας που έμενε καλά κρυμμένη πίσω από τη φιλική τους συναναστροφή.

Με φόντο μια διαφορετική Φρανκφούρτη απ' αυτή που ξέρουμε - η ταινία διαδραματίζεται στο ανατολικό κομμάτι της πόλης, πολύ κοντά στα σύνορα της Πολωνίας - των γιάπων και του χρηματιστηριακού bing bang, ο σκηνοθέτης στήνει μια εξαιρετική μελέτη χαρακτήρων με σπουδαίες δραματουργικές εντάσεις και ρηπνευτικές εκρήξεις. Το κινηματογραφικό του στυλ: χρήση ψηφιακής βιντεοκάμερας, διακοπή της δράσης για να παρεισφρήσουν συνεντεύξεις με τους πρωταγωνιστές, αυτοσχεδιασμοί στην υποκριτική, ντοκιμαντερίστικο

Μια εξαιρετική μελέτη χαρακτήρων από ένα κρυφό θαυμαστή του σινεμά του Μάικ Λι και της σχολής "Dogma". Η Αργυρή Άρκτος του φεστιβάλ του Βερολίνου για την νέα «ελπίδα» του γερμανικού σινεμά

ζεται και στο φιλμ. Το *Halbe Treppe* κέρδισε την Αργυρή Άρκτο στο φεστιβάλ του Βερολίνου, χαρίζοντας στον Andreas Dressen τον τίτλο της νέας ελπίδας του γερμανικού σινεμά.

ύφος φανερώνουν ένα κρυφό θαυμαστή του σινεμά του Μάικ Λι αλλά και του δανέζικου «Dogma». Το αποτέλεσμα είναι ένα είδος φιλικής τζαζ, συχνά διασκεδαστικής, χάρη στο τραγελαφικό χιούμορ, τις κωμικές στιγμές και το κεφάλτο σάουντρακ από ένα τοπικό συγκρότημα της Φρανκφούρτης που εμφανί-

Τζ.Π.

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 20:00

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Δευτέρα πρωί / Lundi matin

του Οτάρ Ιοσελιάνι (Γαλλία, 2002)

Κάθε Δευτέρα πρωί, ο Βενσάν αρχίζει την ίδια μονότονη ρουτίνα. Ταξιδεύει μιάμιση ώρα, χωρίς να μπορεί να καπνίσει, για να φτάσει στη βαρετή του δουλειά σ' ένα εργοστάσιο. Στο σπίτι, οι οικογενειακές του υποχρεώσεις τον αποσπούν συνέχεια από το πάθος του για τη ζωγραφική. Ο Βενσάν έχει μπουκτίσει. Δεν αντέχει πια ούτε τη γυναίκα του, ούτε τα παιδιά του, ούτε τους συγχωριανούς του, συμπεριλαμβανομένου του γέρου Αλμπέρ, που κάνει κάθε μέρα το ίδιο δρομολόγιο, του ταχυδρόμου, που διαβάζει την αλληλογραφία όλου του χωριού, και του παπά, που δεν ξεκολλάει τα μάτια του απ' τις γυναίκες. Ο Βενσάν αποφασίζει να δει λιγάκι τον κόσμο. Ξεκινάει, λοιπόν, για τη Βενετία, ελπίζοντας να βρει αυτό που λείπει από τη ζωή του...

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 14:00

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Θεϊκή παρέμβαση

Yadon ilaheyya

του Ελία Σουλεϊμάν (Γαλλία/Παλαιστίνη, 2002)

Πιεζόμενος από τα οικονομικά προβλήματα της επιχείρησής του, ένας άνδρας αποφασίζει να πάρει τα πράγματα στα χέρια του, με αποτέλεσμα να αρρωστήσει. Ο άνδρας αυτός είναι ο πατέρας του Ε.Σ. Στο μεταξύ, μια ιστορία αγάπης γεννιέται ανάμεσα σ' έναν Παλαιστίνιο που ζει στην Ιερουσαλήμ, και μια Παλαιστίνη που ζει στη Ραμάλα. Ο άνδρας -πρόκειται για τον Ε.Σ.- πηγαίνει μπρος-πίσω ανάμεσα στον άρρωστο πατέρα του και την ερωτική του ζωή, προσπαθώντας να κρατήσει και τα δύο ζωντανά. Λόγω της πολιτικής κατάστασης, η ελευθερία κινήσεων της γυναίκας σταματά στο φυλάκιο του ισραηλινού στρατού μεταξύ των δύο πόλεων. Μην μπορώντας να περάσουν απέναντι, οι δυο εραστές συναντιούνται σε μian αλάνα, ακριβώς πλάι στο φυλάκιο...

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Πλατεία Alpha Odeon 4, 20:00

Το 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου ευχαριστεί την εταιρεία

HOUSE
interiors
contract

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Bellissima

Artur Urbanski (Poland, 2001)

With a nod to Luchino Visconti's 1951 film of the same title, writer-director Artur Urbanski's *Bellissima* tells the story of a mother who misguidedly expresses her love for her daughter by pushing her into the world of fashion modelling. Urbanski's first film is an intriguing fusion of humour and bleakness, bittersweet meditation and kinetic energy. Quick editing, a palette of bright, stimulating colours and an active, hand-held camera replicate the glitz of fashion photography, while 14-year-old Maria's quiet moments of privacy and independence offer a welcome respite from the heady, exploitative whirlwind of the fashion industry. The flash and hype drive a wedge between mother and daughter and Urbanski uses this rift as an entry point into the less glamorous, more enduring aspects of their relationship, the moral dilemmas they face and the deep claims of their natural bond.

The story begins when Maria (Maria Goralczyk) is pulled from a beauty pageant because her mother has falsified her age on the entrance forms. This is the first of many episodes in Maria's accelerated maturation, due in part to her physical beauty and precocity, but also to the ruthless ambition of her rather brassy, unsettled mother, Elzbieta (Ewa Kasprzyk). Maria's mother denies her own age by carrying on an affair with a man who is hardly older than her daughter. Maria rebels and grows up quickly, so that ultimately it is she who must assume the maternal role in their relationship. Although highly contemporary, the film is also a loose, creative retelling of the Rapunzel story. Elzbieta believes that the key to her daughter's success will be her long, dark hair - which she likens to Polish singer Violetta Villas's trademark locks and it becomes a symbol in their struggle for control of Maria's destiny. Urbanski's version of the tower-bound princess, her imprisonment and reclamation of her right to her own body and freedom, is afresh, morally complex work from a director of novel imagination.

Dimitri Eipidis

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Ίρις/Iris

του Αουρέλιο Γκριμάλντι (Ιταλία, 2000)

Η επτάχρονη Μαρία έχει ξεχάσει τα γενέθλια της μητέρας της, και το θυμάται μόνον όταν βλέπει τ' αδελφία της να της προσφέρουν αγριολούλουδα. Για να διορθώσει την κατάσταση, τρέχει στο λιμάνι όπου το πρωί είχε δει να πουλάνε ίριδες, αλλά έχει λεφτά μόνο για ένα λουλούδι. Ξεκινάει, λοιπόν, να βρει τα λεφτά που της λείπουν...

Spotlight A. Grimaldi - Cine Tzon Κασσαβέτης, 11:30

Bellissima

του Αρτούρ Ουρμπάνσκι (Πολωνία, 2001)

Η 15χρονη Μαρία αποβάλλεται από τα καλλιτεία επειδή η μητέρα της τη δήλωσε ως μεγαλύτερη. Αυτό είναι το πρώτο από πολλά επεισόδια που θα κάνουν τη Μαρία να μεγαλώσει πριν την ώρα της, χάρη στη φιλοδοξία της μητέρας της, που θέλει να την κάνει τοπ μόντελ.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 12:00

Ο κούκος/Kukushka

του Αλεξάντρ Ρογκόσκιν (Ρωσία, 2002)

Ο Βέικο, ένας φιλανδός στρατιώτης ντυμένος με τη στολή των Ες Ες, καταλήγει στην καλύβα της λαπωνής Άνι, που φροντίζει έναν ρώσο στρατιώτη, τον Ιβάν. Η στολή του Βέικο πείθει τον Ιβάν ότι πρόκειται για φασίστα, ενώ ο Βέικο προσπαθεί να πείσει τον Ιβάν ότι είναι ειρηνιστής. Όσο για την Άνι, εκείνη τους βλέπει απλά ως άντρες...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 14:00 & 19:30

Ο χαρταετός/Zmei

του Αλεξέι Μουράντοφ (Ρωσία, 2002)

Σε μια κωμόπολη της Ρωσίας ζει ένας αξιωματικός της αστυνομίας ο οποίος εκτελεί τους θανατοποινίτες. Ζει σε μια μουντή συνοικία με μέθυσους γείτονες οι οποίοι ζουν αφημένοι στην τύχη τους. Ο γιος του ζει καθηλωμένος σε αναπηρικό καροτσάκι με την ελπίδα ότι κάποια μέρα θα πετάξει αετό.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 14:30

Ευχάριστες μέρες/Szer napok

του Κορνέντ Μουντρούσο (Ουγγαρία, 2002)

Ένα μωρό γεννιέται κρυφά στο πάτωμα ενός μαγαζιού με αυτόματα πλυντήρια. Ούτε η 17χρονη μητέρα αλλά ούτε και ο παντρεμένος της εραστής δίνουν να το κρατήσουν. Η Μαρία, υπεύθυνη των πλυντηρίων, αγοράζει το μωρό με σκοπό να εκβιάσει το φίλο της ώστε να μονιμοποιηθεί η σχέση τους.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 16:30

Ο κόσμος του έρωτα

Un mondo d'amore

του Αουρέλιο Γκριμάλντι (Ιταλία, 2000)

Βρισκόμαστε στα 1949, και ο Παζολίνι είναι δάσκαλος, στο χωριό Ραμουσέλο. Κατηγορούμενος για ασέλγεια σε βάρος ανήλικων αγοριών, ο Παζολίνι τίθεται σε διαθεσιμότητα και διαγράφεται από το Κομμουνιστικό Κόμμα. Οι φίλοι του τον συμβουλεύουν να πάει στη Ρώμη, κι έτσι ξεκινάει το ταξίδι ενός μελλοντικού σκηνοθέτη σ' έναν παράξενο νέο κόσμο.

Spotlight A. Grimaldi - Π. Ζάννας, 17:00

Shirin Neshat: 8 ταινίες μικρού μήκους

Shirin Neshat: 8 short films

Τα έργα της Νεσάτ έχουν παρουσιαστεί σε γκαλερί και εκθέσεις σ' ολόκληρο τον κόσμο, κι έχουν λάβει σημαντικές διακρίσεις, όπως, μεταξύ άλλων, το Χρυσό Λιοντάρι στην Μπιενάλε της Βενετίας το 1999 για το πρώτο της video installation με τίτλο *Turbulent*, και το πρώτο βραβείο στην Μπιενάλε του Κουάγκκ-τζου το 2000 για το video installation *Rapture*.

Shirin Neshat Retro - Π. Ζάννας, 20:00

Είμαι ο πατέρας/Väter

του Ντάνι Λεβί (Γερμανία, 2002)

Ο Μάρκο και η Μέλανι, ένα νεαρό παντρεμένο ζευγάρι, ζουν μια ζωή γεμάτη πάθος και όλα τα μικροπροβλήματα της καθημερινότητας. Η αγά-

Οι νεαρές Μαρίες του κόσμου

πη τους είναι σαν ένας φάρος μέσα στην καταιγίδα. Ωστόσο, η πίεση της καριέρας, οι καμένες φρυγανιές και τα άπλυτα ρούχα διαβρώνουν τα μεταξιά τους τρυφερότητα...

Διεθνής Επιλογή - Πλατεία Alpha Odeon 4, 22:30

Οι πουτάνες/Le buttane

του Αουρέλιο Γκριμάλντι (Ιταλία, 1994)

Η ταινία παρουσιάζει στιγμές από τη ζωή πέντε εκδιδόμενων γυναικών στο Παλέρμο. Εστιάζει στις σχέσεις τους με τους πελάτες, στους μοστροπούς, στις σχέσεις των γυναικών μεταξύ τους, στη ζωή τους κατά τη διάρκεια της δουλειάς και στον ελεύθερο χρόνο τους.

Spotlight A. Grimaldi - Πλατεία Alpha Odeon 4, 22:30

Εξορκισμοί/Exorcismos

του Χ. Ουμπέρτο Ερμολίγιο (Μεξικό, 2002)

Ο Μάρκο Αντόνιο, ένας υπάλληλος εταιρείας σελιούρι, βασανίζεται από τρομερές ενοχές. Την πρώτη νύχτα που έχει βάρδια σε μια στοά με καταστήματα, αρχίζει να βλέπει οράματα που τον αναστατώνουν και συνευδοποιεί ότι δεν μπορεί τόσο εύκολα να εξορκίσει το παρελθόν του.

Tribute J.U. Ermosillo - Π. Ζάννας, 23:00

Alexander Rogozhkin

Ο 53χρονος Ρώσος κινηματογραφιστής Αλεξάντρ Ρογκόσκιν σπούδασε αρχικά καλές τέχνες. Δούλεψε σαν σχεδιαστής παραγωγής και στη συνέχεια έμαθε να σκηνοθετεί στο εργαστήρι του Σεργκέϊ Γεράσιμοφ στο Λένινγκραντ. Οι δύο πρώτες του μεγάλου μήκους ταινίες (*Peculiarities of National Hunt/Fishing*) γνώρισαν στη χώρα του τεράστια εμπορική επιτυχία. Στο *Κούκου* μια ταινία εξοχής με τρεις χαρακτήρες, δύο αντίπαλους πολεμιστές, ένα ρώσο κι ένα γερμανό και μια ινδιάννα της Λευκής Θάλασσας, ο Ρογκόσκιν φανερώνει έναν απλό τρόπο γεφυρώματος των διαφορών μεταξύ των ανθρώπων εστιάζοντας στη δυνατότητα και την αδυναμία της επικοινωνίας όταν απουσιάζει ο κοινός προφορικός λόγος.

«Δεν είχαμε στο παρελθόν κινηματογράφο όπου τρεις χαρακτήρες, ο καθένας μιλώντας τη δική του γλώσσα να καταλαβαίνει τον άλλο ενώ ταυτόχρονα δεν τον καταλαβαίνει. Αυτό το μοντέλο θα μπορούσε να ενσωματωθεί σε διαφορετικούς πολιτισμούς και σε αρκετούς λαούς που πολέμησαν ή πολεμούν μεταξύ τους στο πέρασμα της ιστορίας. Θα μπορούσε κάποιος να κάνει ένα remake με πρωταγωνιστές Αμερικανούς και Ιάπωνες ή Φιλιπινέζες, Ρώσους και Τατζίκους ή Αφγανές γυναίκες κλπ. Η συνθετικότητα των σχέσεων μεταξύ των ηρώων, όπου ο καθένας μιλά στη μητρική του γλώσσα, ήταν σαν τη λύση ενός παζλ, όχι μονάχα για μένα ως σκηνοθέτη αλλά για όλους όσους δουλέψαμε στην ταινία. Ήθελα να κάνω στο κοινό κατανοητούς τους χαρακτήρες δίχως να γνωρίζουν τη γλώσσα που μιλούν. Αυτό αντανακλά τα δικά μου συναισθήματα για την ταινία σαν ένα είδος πύργου της Βαβέλ ο οποίος πρέπει να ξεπεραστεί τόσο από τους θεατές όσο και από τους πρωταγωνιστές.»

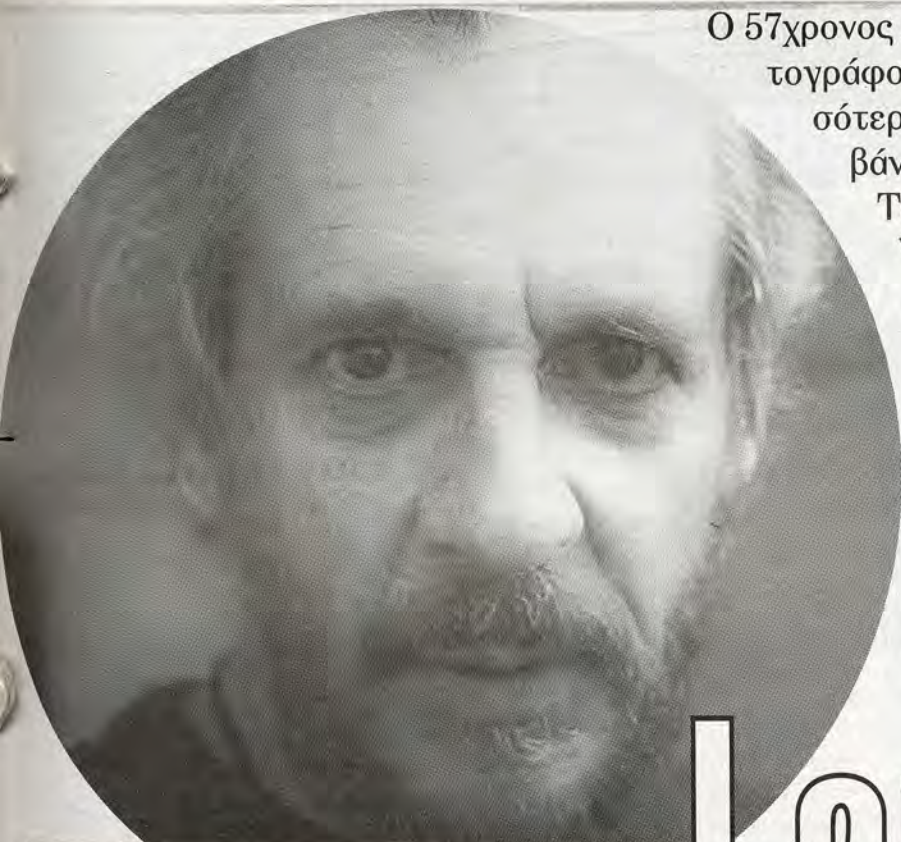
Μια πρόταση ειρήνης

Στη Θεσσαλονίκη βρίσκεται η 23χρονη πρωταγωνίστρια της ταινίας Anni-Kristiina Juuso, που προέρχεται από μια οικογένεια της φυλής Sami, η μόνη φυλή ιθαγενών που υπάρχει αυτή τη στιγμή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπάρχουν σήμερα περίπου 70.000 Sami οι οποίοι ζουν στη Νορβηγία, τη Σουηδία, τη Φινλανδία και τη Ρωσία. Η μητρική γλώσσα της Juuso η οποία αποφότισε στα 6 της χρόνια πως θέλει να γίνει ηθοποιός είναι sami. Ο Κούκος είναι ο πρώτος της ρόλος στον κινηματογράφο.

«Ο συνεργάτης μου Ville Haapasalo βρήκε την Anni», αναφέρει ο Ρογκόσκιν, «αναζητούσαμε μια ηθοποιό ανάμεσα στους ρώσους Sami - αριθμούν περίπου τους 1500 - αλλά ήταν επιθετικοί απέναντί μου, έτσι τους απέρριψα. Επίσης δεν υπήρχε κάποιος ηθοποιός του επιπέδου της Anni. Έτσι ο Ville βρήκε 4 γυναίκες μέσα από το internet και τους ζήτησε να στείλουν βιντεοταινίες με τα πρόσωπά τους. Δεν του άρεσε αρχικά η Anni, αλλά εμένα μου άρεσε - στο βίντεό της καθόταν, ξυνόταν και χασμουριόταν - της ήταν βαρετό, δεν καταλάβαινε τι έπρεπε να κάνει και γιατί ήταν απαραίτητο. Είναι πολύ ιδιαίτερη. Περπατάει σαν στρατιωτάκι με πολύ αστειό τρόπο. Είναι φυσική. Μπορεί κάποιος να διακρίνει άμεσα τι της αρέσει και τι όχι. Στη διάρκεια των γυρισμάτων απλά ήταν σκυθρωπή αν δεν της άρεζε κάτι κι έμενε σιωπηλή. Όταν χρειάστηκε να περπατήσει ξυπόλυτη στο νερό της πρότεινα να φορέσει διάφανες κάλτσες επειδή το νερό στη Λευκή Θάλασσα είναι πολύ κρύο. Αλλά εκείνη κατσούφιασε και είπε: «είμαι ηθοποιός, γι' αυτό πρέπει να περπατήσω όπως η ηρωίδα που υποδύομαι.»

Επιμέλεια: Χ. Καλλιόπη

Ξεπερνώντας τα όρια του δεσμού της οικογένειας

Από φωτογράφος έγινε σκηνοθέτης μετατρέποντας το αρνητικό της εφιαλτικής νεότητάς του, μέσα στα ναρκωτικά, την εγκληματικότητα και την πορνεία, σε θετικό. Η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, το *Kids*, τον έκανε γνωστό στο κινηματογραφόφιλο κοινό όλου του κόσμου. Το *Ken Park* είναι η τέταρτη μεγάλου μήκους ταινία του και η πρώτη που πραγματοποιεί σε συνεργασία με το φωτογράφο και σκηνοθέτη Εντ Λάτμαν. Στο επίκεντρο είναι πάλι οι έφηβοι, οι μεταξύ τους σχέσεις και οι σχέσεις με τους γονείς τους.

Πώς ήταν η συνεργασία σας με τον Εντ Λάτμαν;
Συνεργαστήκαμε με τον Εντ από το ξεκίνημα, αλλά μετά την πρώτη μας προσπάθεια να κάνουμε την ταινία, πέρασε αρκετός καιρός όπου χωριστήκαμε σε σημείο να μη μιλάμε μεταξύ μας. Τελικά του τηλεφώνησα και του είπα πως δεν έχω σκοπό να ξαναεκνευριστώ, ας κάνουμε την ταινία. Και τότε η συνεργασία μας δούλεψε πολύ καλά με ελάχιστα προβλήματα. Οπτικά νομίζω πως η ταινία είναι εκπληκτική. Ο Εντ είναι πολύ καλός διευθυντής φωτογραφίας. Δεν θα μπορούσα να κάνω μόνος μου την ταινία. Με κάποιο τρόπο ήταν μια προϋπόθεση οι δυο μας να δουλέψουμε για την ταινία.

Πώς μπορείτε να εξηγήσετε την εμμονή σας ν'ασχολείστε με θέματα που αφορούν τους προβληματισμούς των εφήβων;

Ξεκίνησα να κάνω αυτοβιογραφική δουλειά όταν ήμουν έφηβος. Στο βιβλίο φωτογραφιών *Tulsa*, έβαλα φωτογραφίες του εαυτού μου και φίλων μου πριν ακόμη συμπληρώσω τα είκοσι μου χρόνια. Η δεύτερη δουλειά μου είχε θέμα πάλι εμένα και τους φίλους μου. Από πάντα ήμουν ένας αφηγητής και φαίνεται πως το κάνω καλά. Νομίζω πως αυτή η περιοχή σηματοδοτεί μια σημαντική περίοδο της ζωής μας και με κάποιο τρόπο καθορίζει το τι θα γίνουμε όταν μεγαλώσουμε. Γι' αυτό μου έστειλαν και το βιβλίο *Bully* δηλαδή αυτό είναι το είδος της δουλειάς που συνήθως μου προσφέρεται. Το *Kids* ήταν δική μου ιδέα, στο *Ken Park* όλοι οι χαρακτήρες είναι δικής μου σύλληψης.

Παρά τις δυσκολίες τα παιδιά παραμένουν αισιόδοξα.
Όλοι μας πρέπει να ξεπεράσουμε τον τρόπο που ανατραφήκαμε, τους γονείς και την οικογένειά μας. Δεν έχει σημασία αν είχαμε καλές ή κακές εμπειρίες. Μερικά παιδιά πρέπει να περάσουν από πολλές δυσκολίες. Το *Ken Park* λέει πως μπορείς να ξεπεράσεις τον τρόπο που μεγάλωσες ασχέτως του τι έχεις βιώσει. Όταν ήμουν παιδί όλα αυτά ήταν μυστικά. Υπήρχαν παιδιά τη δεκαετία του '50 που οι γονείς τους ήταν αλκοολικοί

Ο 57χρονος Λάρυ Κλαρκ είναι ένας από τους σημαντικότερους αμερικάνους φωτογράφους δρόμου των δεκαετιών '70 και '80. Έχει πραγματοποιήσει περισσότερες από 50 προσωπικές εκθέσεις ενώ φωτογραφίες του συμπεριλαμβάνονται στις μόνιμες συλλογές μουσείων όπως το μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης, το μουσείο Guggenheim, το μουσείο Whitney ή το μουσείο Μοντέρνας Τέχνης του Λος Άντζελες. Το πρώτο του βιβλίο φωτογραφιών *Tulsa*, το 1972 παρουσιάζει με τόλμη την καθημερινότητα μιας ομάδας παρανόμων, κυρίως εμπόρων ηρωΐνης, από το φιλικό περιβάλλον του Κλαρκ, στο διάστημα 1961 - 1972. Από το βιβλίο *Tulsa* έχουν επηρεαστεί, σύμφωνα με δηλώσεις τους ο Μάρτιν Σκορσέζε για την ταινία του *Taxi driver* και ο Γκας Βαν Σαντ για την ταινία του *My own private Idaho*. Επίσης, το έργο του Κλαρκ έχει χαρακτηρίσει τη δουλειά άλλων φωτογράφων όπως ο Ρόμπερτ Μάπελθορπ η Ναν Γκόλντιν και ο Μπρους Γουέμπερ.

Larry Clark

ή ναρκωμανείς. Άλλα παιδιά ερχόταν στο σχολείο με μαυρισμένα μάτια επειδή τα ξυλοφορτώναν στο σπίτι. Γνώριζα ένα κορίτσι στο γυμνάσιο που είχε πέντε αδέρφια και όλοι την πηδούσαν. Ίσως και ο πατέρας της. Ήταν κοινό μυστικό κανείς δεν το ανέφερε. Τέτοιου τύπου προβλήματα δεν μπορούσαν να υπάρχουν. Σήμερα μπορούν να συζητηθούν τα πάντα.

Πώς διαλέγετε τους ηθοποιούς σας;

Θέλαμε να χρησιμοποιήσουμε πραγματικά παιδιά πρόσωπα τα οποία δεν τα είδαμε στο παρελθόν. Ψάξαμε ανάμεσα σε πολλούς νέους ηθοποιούς αλλά όλοι τους έμοιαζαν με ηθοποιό. Έτσι σκέφτηκα πως θα έπρεπε να γίνει αυτό που έγινε στο *Kids* όπου δουλέψαμε με πραγματικά παιδιά. Επίσης, γνωρίζαμε πως θέλαμε επαγγελματίες ηθοποιούς να παίξουν τους εφήβους. Έχουν σύνθετους ρόλους και γνώριζα από πριν πως χρειάζονται επαγγελματίες για να τους ερμηνεύσουν. Πώς βρήκα τα παιδιά; Τα παιδιά τα μάζεψα από το δρόμο. Φαίνεται

πως είμαι καλός σ' αυτό. Στο πάρκο σκέφτημουν της Βισάλια (Καλιφόρνια) βρήκα δύο από τους ηθοποιούς μου. Στην ουσία κάναμε συνεντεύξεις με πολλά παιδιά και καταλήξαμε στους δύο. Για να διαλέξω τα κοριτσάκια, είδα σχεδόν την κάθε νέα ηθοποιό που μπορείς να φανταστείς.

Η ταινία δείχνει πόσο καταστροφικοί μπορούν να είναι οι γονείς αλλά είστε ευγενικοί μαζί τους.

Είναι απλοί άνθρωποι. Αν τους έδειχνα ως μονοδιάστατα κτήνη το κοινό δεν θα μπορούσε να σχετιστεί μαζί τους καθόλου. Εφόσον είναι άνθρωποι έπρεπε να δείξω κατανόηση. Για παράδειγμα όταν ο μπαμπάς πάει να ασελήσει στο παιδί του κι αυτό σιδιάζει μαζί του, τότε λέει: "κανείς δε μ' αγαπάει". Αυτό είναι το κλειδί, ασχέτως του πόσο διεστραμμένος είναι, εξακολουθεί να είναι ένας από μας.

Ποιά νομίζετε ότι είναι μια βασική διαφορά ανάμεσα στην κουλτούρα της δικής σας γενιάς και της γενιάς των νέων σήμερα;

Η μεγαλύτερη ενημέρωση. Τα παιδιά δοκιμάζουν πράγματα τόσο νωρίς την σημερινή εποχή! Η κόρη μου γνωρίζει πολλά από ηλικία 8 ετών. Την δεκαετία του '50 όταν εγώ ήμουν παιδί, δεν γνώριζα τίποτα και κανείς δεν μου έλεγε κάτι. Τα ναρκωτικά όπως και σήμερα ήταν παράνομα αλλά υπήρχαν. Θυμάμαι στο σχολείο παιδιά με μαυρισμένα μάτια από το ξύλο που τους έδιναν οι γονείς τους, θυμάμαι κορίτσια που τα γαμούσε ο μπαμπάς και ο αδελφός τους... Συνέβαιναν όλα αυτά τα αποκρουστικά πράγματα και τα κρατούσαν μυστικά, κανείς δεν ήθελε ν'ακούσει γι'αυτά. Το κίνητρο μου για να γίνω καλλιτέχνης ήταν για να κάνω το *Tulsa* και να δείξω όλες αυτές τις ιδέες. Γιατί να υποκρινόμουν όπως όλοι γύρω μου; Αποφάσισα να δείξω την αλήθεια λοιπόν. Κι αυτός ήταν ο λόγος που η *Tulsa* δημιούργησε τόσο μεγάλη αίσθηση.

Επιμέλεια: Χρίστος Καλλιτσης

“Το *Ken Park* δεν περιέχει κανένα συμβιβασμό. Δεν συμφώνησα για το αν θα είναι κατάλληλη ή ακατάλληλη γι' ανήλικους. Όλοι εμφανίζονται γυμνοί. Στις ΗΠΑ το αν είναι κατάλληλη ή όχι μια ταινία το κρίνουν τα στούντιο και όχι το κράτος, έτσι μιλούμε για ένα διεφθαρμένο σύστημα. Για να είναι κατάλληλη η ταινία δεν μπορείς να δείξεις άνδρες ολόγυμνους. Η κοπέλα μου τρελαίνεται, μου λέει: «δείχνεις τις γυναίκες γυμνές και δεν δείχνεις τους άνδρες.» Διαφορετικά όμως δεν θα μπορούσα να κάνω την ταινία. Έτσι σε αυτό το σημείο έγινε μια υποχώρηση. Τ' αγόρια είναι γυμνά όπως τα κορίτσια και οι γονείς. Έτσι η κοπέλα μου θα είναι ευτυχισμένη, το ίδιο και οι ηθοποιοί”

43^ο
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
8-17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΕΡΤ στηρίζει τον κινηματογράφο

www.ert.gr

One Karamella

Dewar's
Always True Cinema
Expressions

43^ο Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

8-17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές συγκινήσεις
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου συντροφιά
με το Dewar's.

Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και ο HIGHLANDER είναι σήματα κατατεθέντα.

Dewar's. Always you.
Always true.

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ
Απολαύστε υπεύθυνα

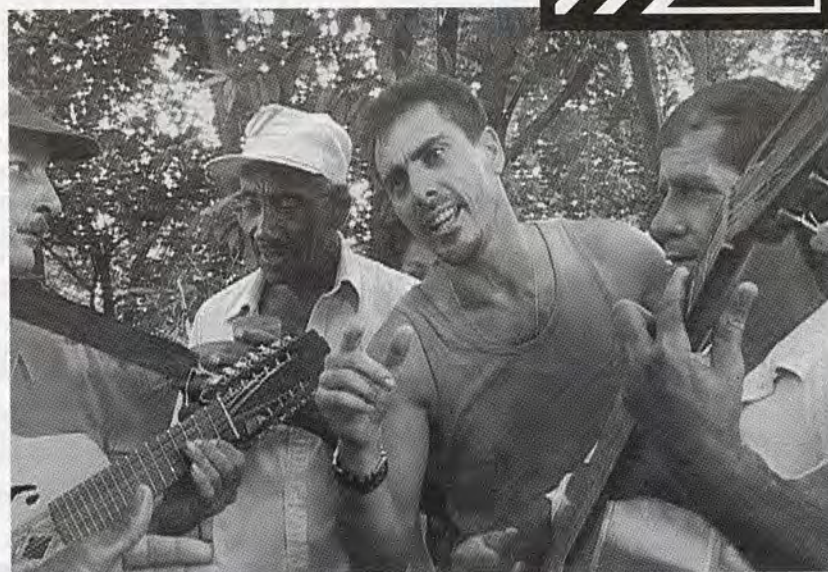

Χορεύοντας με τον Ραϊντέλ-El Vecino Cubano

του Αλέξη Τσάφα

Ο Raidel είναι Κουβανός και ζει εδώ και δύο χρόνια στην Αθήνα. Είναι μέλος της κουβανικής κοινότητας της Αθήνας που άρχισε να δημιουργείται στις αρχές της δεκαετίας του '70, όταν οι πρώτες Κουβανές ήρθαν στην Ελλάδα ως σύζυγοι των ελλήνων ναυτικών. Το ντοκιμαντέρ ακολουθεί τον Raidel σ' ένα ταξίδι πίσω στην Κούβα, στο χωριό που γεννήθηκε. Με αφορμή αυτό το ταξίδι σκιαγραφεί το πορτρέτο της σύγχρονης Κούβας-που δεν είναι, βέβαια, μόνο ο εξωτικός παράδεισος που διαφημίζουν τα ταξιδιωτικά πρακτορεία. Το ντοκιμαντέρ του Αλέξη Τσάφα συστήνει τον θεατή στην ιστορία, την παράδοση και την κουλτούρα του λαού της Κούβας: τη μουσική, την κουζίνα, τη θρησκεία, την εγγενή εξωστρέφειά του. Παράλληλα, παρουσιάζει την κοινότητα των Κουβανών που ζουν μόλις στην Αθήνα και τις δραστηριότητές τους. Γυναίκες και άνδρες μιλούν για το πώς έφτασαν στην Ελλάδα, για τις σχέσεις τους με τους Έλληνες, τη νοσταλγία για την πατρίδα τους και, φυσικά, για την προσπάθειά τους να διατηρήσουν ζωντανό τον κουβανέζικο τρόπο ζωής και την διαφορετικότητά τους. Τα γυρίσματα του ντοκιμαντέρ πραγματοποιήθηκαν στην Αθήνα και στην Κούβα.

Ένα ευχάριστο και άκρως κατατοπιστικό ντοκιμαντέρ για τους Κουβανούς «γείτονες»

Γ.Π.

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 18:30

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Ανάμεσά μας η κουβανέζικη μουσική

Αλέξης Τσάφας, σκηνοθέτης

Τι σας έδωσε το ερέθισμα να ασχοληθείτε με τους Κουβανούς της Αθήνας;

Το ότι είχα γείτονα τον Raidel! Η πρώτη μας συνάντηση έγινε πριν δύο χρόνια. Και η αρχή δεν ήταν και τόσο ομαλή, γιατί έβαζε συνέχεια μουσική και έκανε πολλή φασαρία. Έτσι ήμουν μάλλον επιθετικός μαζί του, ώσπου αυτό μου έδωσε την ευκαιρία να γνωριστούμε. Ο Raidel με μύησε σε κάποια πράγματα. Μου έδωσε δύο μεγάλες γνώσεις: μου γνώρισε την κουβανέζικη μουσική και μου γνώρισε την κουβανέζικη ιστορία, κάτι που λειτουργήσε για μένα πολύ ισχυρά.

Πόσο εύκολο ή δύσκολο ήταν να προσεγγίσετε τους Κουβανούς της Αθήνας και να δουλέψετε μαζί τους;

Ο καθένας μπορεί να τους προσεγγίσει εύκολα. Είναι ένας λαός εξωστρεφής που δεν του αρέσει να γκετοποιείται. Θέλει στις κοινωνίες που βρίσκεται, όταν είναι εκτός της πατρίδας του, να ανοίγεται και να γνωρίζεται με τον ντόπιο πληθυσμό και να δημιουργεί σχέσεις.

Η ταινία περιλαμβάνει γυρίσματα στην Αθήνα και στην Κούβα. Υπήρξαν οικονομικές δυσκολίες στην ολοκλήρωση της παραγωγής;

Οι οικονομικές δυσκολίες δεν ήταν πολύ μεγάλες, γιατί υπήρξε η αμέριστη βοήθεια των ιδίων των Κουβανών, οι οποίοι ήθελαν αυτήν την ταινία. Η συμπαράστασή τους ήταν μεγάλη και εδώ και στην Κούβα. Βοήθησε πάρα πολύ και η πρεσβεία, με αποτέλεσμα, αν αθροίσουμε και την μεγάλη διάθεση όλων των συνεργατών και των

συμπαραγωγών και όσων εργάστηκαν γι' αυτήν την ταινία-που δεν τους ένοιαζε ούτε να έχουν σοβαρές οικονομικές απολαβές ούτε το ρολόι τους κοίταζαν-να μπορέσει να γίνει η ταινία. Είναι ουσιαστικά μια ανεξάρτητη παραγωγή και δεν απευθυνθήκαμε καν σε κάποια δημόσια χρηματοδοτικά προγράμματα. Το κάναμε πρωτοβουλιακά, τη στιγμή που είχαμε τον ενθουσιασμό γι' αυτό που είχαμε ανακαλύψει και είπαμε «πάμε να το κάνουμε κι όπου βγει». Άλλωστε, ένα ντοκιμαντέρ είναι πολύ φτηνότερο από μια ταινία φιλμ.

Έχετε σκηνοθετήσει ταινίες μυθοπλασίας μικρού και μεγάλου μήκους, αλλά και ντοκιμαντέρ. Τι διαφορές υπάρχουν ανάμεσα σ' αυτά τα είδη; Πού δουλεύετε με μεγαλύτερη άνεση;

Θα έλεγα κάτι που ίσως ακουστεί περίεργο: για μένα δεν υπάρχουν διαφορές. Ένα ντοκιμαντέρ μπορεί να είναι πολύ συναρπαστικό και να έχει όλα τα στοιχεία που κάνουν ενδιαφέρουσα μια ταινία φιλμ. Αλλά, απ' την άλλη, μια καλή ταινία φιλμ πρέπει να διδαχτεί πολλά από το ντοκιμαντέρ. Εγώ αγαπάω πολύ το ντοκιμαντέρ κι έχω δουλέψει πάρα πολύ πάνω σ' αυτό, όχι μόνο με τις ταινίες που έχω κάνει, αλλά και δουλεύοντας στην τηλεόραση. Έχω ζυμωθεί πολύ με το ντοκιμαντέρ, λοιπόν, όμως και το φιλμ δεν παύει να είναι πολύ ενδιαφέρον και να είναι μέσα στις προκλήσεις του μέλλοντος.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Λεωνίδα Αντωνόπουλος (παραγωγός)

Ζητούμενο για κάθε μειονότητα, φυλετική, εθνοτική, θρησκευτική ή σεξουαλική, δεν είναι η ενσωμάτωση αλλά η αρμονική συνύπαρξη. Μια δημιουργική, διαλεκτική σχέση με την πραγματικότητα κάθε κοινωνίας. Η διατήρηση της ξεχωριστής πολιτιστικής ταυτότητας των Κουβανών στο πλαίσιο της ελληνικής κοινωνίας είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να λειτουργεί αυτή η σχέση και αυτό οι Κουβανοί και οι ελληνοκουβανοί το έχουν καταφέρει με υπέροχο τρόπο. Από και πέρα δεν μπορεί παρά και εκείνοι, όπως οι περισσότερες μειονότητες στην Ελλάδα, να έρχονται καθημερινά αντιμέτωποι με το ρατσισμό και την απειλή της περιθωριοποίησης. Ας μη μας σάμε τα λόγια μας. Το ντοκιμαντέρ του Αλέξη Τσάφα, *Χορεύοντας με τον Raidel*, μεροληπτεί ιδανικά απέναντι στο θέμα που θίγει. Είναι η ματιά ενός Έλληνα που αγαπάει βαθιά την Κούβα, τον πολιτισμό της και φυσικά τον Κουβανό γείτονα. Και όσοι ταυτίζονται με τη ματιά του θα έχουν κάνει ένα βήμα για αυτήν την συνύπαρξη, που θέλει πολύ δρόμο ακόμη για να γίνει πραγματικότητα.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Πέδρο Πίνης μιλά για την μουσική της ταινίας

[...] Λόγω της καταγωγής μου, ο πατέρας μου είναι Έλληνας και η μητέρα μου Κουβανέζα, και εξαιτίας του ότι προέρχομαι από οικογένεια μουσικών, το όνειρό μου ήταν πάντα να συνθέσω μουσική που να περιέχει στοιχεία και από τις δύο μου ρίζες. Έτσι λοιπόν με αφορμή λοιπόν την συμμετοχή μου στην ταινία *Χορεύοντας με τον Raidel*, συνέθεσα την μουσική των τίτλων που περιλαμβάνει στοιχεία από την ελληνική και την κουβανική μουσική τα οποία προσπάθησα να παντρέψω αρμονικά.

[...] Σχετικά με την άφθονη κουβανέζικη μουσική που ακούγεται στην ταινία, αυτό που έχει ενδιαφέρον είναι, μπορώ να πω, ότι κατά το μεγαλύτερο μέρος είναι μουσικά κομμάτια τα οποία δεν τα επέλεξα αλλά απλά τα κατέγραψα αφού ακούγονταν στους χώρους στους οποίους κάναμε τα γυρίσματα και γι αυτό τα περισσότερα είναι ζωντανές εκτελέσεις.

[...] Προσωπικά ξεχωρίζω δύο περιστατικά σχετικά με τις μουσικές που κατέγραψα στην Κούβα. Το πρώτο συνέβη σε ένα μικρό χωριό της επαρχίας Ματάνσας. Οι μουσικοί που αν και δεν ήταν επαγγελματίες έπαιζαν τα κρουστά τους με εξαιρετική δεξιότητα, μας αφιέρωσαν μια αυθεντική ρούμπα λέγοντας μας ότι ήμασταν οι πρώτοι αλλοδαποί που συναντούσαν στη ζωή τους. Το δεύτερο περιστατικό συνέβη όταν διασχίζαμε με το αυτοκίνητο μια μικρή πόλη, το Κολόν. Εκεί είδαμε ανθρώπους συγκεντρωμένους στην κεντρική πλατεία να χορεύουν, να συζητούν, να αστεϊάζονται, να φλερτάρουν ενώ μεγάφωνα έπαιζαν χορευτική κουβανέζικη μουσική. Όμως το πιο εντυπωσιακό ήταν η πληροφορία που μας έδωσε ο Κουβανός συνοδός μας. «Αυτή είναι η απογευματινή τους βόλτα!»

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Ο βασιλιάς

του Νίκου Γραμματικού (Ελλάδα, 2002)

Ο Βαγγέλης είναι 35 χρονών. Μετά από 5 χρόνια στη φυλακή, βγαίνει και αποφασίζει να αλλάξει τη ζωή του, ξεφεύγοντας από το σκοτεινό και παράνομο παρελθόν του. Γι' αυτό πηγαίνει να ζήσει στο σπίτι του παππού του που βρίσκεται σ' ένα εγκαταλελειμμένο χωριό κάπου στην Αρκαδία. Εκεί θα προσπαθήσει να κρυφτεί από το παρελθόν του, από τον ίδιο του τον εαυτό και να κάνει μια νέα αρχή. Ωστόσο, οι κάτοικοι της περιοχής δεν θα του το επιτρέψουν. Θορυβημένοι από την παρουσία ενός ξένου, θα τον αντιμετωπίσουν με καχυποψία και θα τον πολεμήσουν μ' όποιον τρόπο μπορούν. Μοναδικός του φίλος θα γίνει ο αστυνομικός της γειτονικής κωμόπολης. Παρά τις αντίξοες συνθήκες, ο Βαγγέλης θα καταφέρει να αποκτήσει μια στοιχειωδώς αρμονική σχέση με το περιβάλλον του και με τον εαυτό του. Τότε, όμως, καταφτάνει στο χωριό η Μαρία, ερωμένη του και σύνδεσμος με το παρελθόν του. Ο Βαγγέλης θα χάσει σιγά-σιγά τον έλεγχο και οι συγκρούσεις θα τον οδηγήσουν σ' ένα τραγικό φινάλε. Ο πολυβραβευμένος σκηνοθέτης Νίκος Γραμματικός επιστρέφει με μια εξαιρετικά καλοφτιαγμένη ταινία, που επιφυλάσσει πολλές συγκινήσεις. Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι η ταινία βασίζεται σε πραγματικά περιστατικά. Στο ρόλο του Βαγγέλη είναι ο Βαγγέλης Μουρίκης και στον ρόλο του αστυνομικού ο Μηνάς Χατζησάβας.

Ο άκαρπος αγώνας
ενός άνδρα να γίνει
ένας «κανονικός»
άνθρωπος

Γ.Π.

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 22:30

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Ε Ι Σ

Η ταινία κινείται στις παρυφές της πραγματικότητας

Νίκος Γραμματικός, σκηνοθέτης της ταινίας

Πώς μάθατε για την ιστορία την οποία αφηγείστε και γιατί αποφασίσατε να την μεταφέρετε στην οθόνη;

Εντελώς τυχαία. Κόβω αποκόμματα από εφημερίδες και τα κρατώ στο αρχείο μου. Μια μέρα τα είχα απλώσει στο πάτωμα και, σε κάποιο βήμα, κάτι κόλλησε στο παπούτσι μου και δεν ξεκολλούσε. Τό σήκωσα και το είδα. Ήταν ένα απόκομμα από εφημερίδα εκείνης της εποχής-το 1996-που μιλάγε γι' αυτήν την ιστορία. Διάβασα το απόκομμα, μου άρεσε και μετά αποφάσισα να ξεκινήσω μια έρευνα. Σκέφτηκα διάφορα πράγματα και σιγά-σιγά άρχισε να σχηματίζεται στο μυαλό μου το σενάριο ενός ανθρώπου, ο οποίος προσπαθεί να αλλάξει ζωή. Επίσης, γυρίζοντας την ταινία διαπίστωσα ότι η ελληνική επαρχία έχει μια τάση σαν κι αυτή που περιγράφεται στην ταινία, να απομονώνει τους ξένους. Βέβαια, δεν έκανα την ταινία για να δείξω αυτό. Ο Βασιλιάς δεν είναι μια ταινία ρεαλιστική. Κινείται στις παρυφές της πραγματικότητας. Άλλωστε, πολλά γεγονότα στην ταινία είναι αληθινά, αλλά και αρκετά τα έχω

αλλάξει. Το κάνω διαρκώς αυτό. Μ' αρέσει να παίρνω την πραγματικότητα και να την αλλάζω, να την συνθέτω και να προχωρώ παρακάτω.

Βλέποντας κανείς την ταινία διαπιστώνει ότι καταφέρατε να αποσπάσετε πολύ καλές ερμηνείες από τους ηθοποιούς σας...

Με τον πρωταγωνιστή της ταινίας, όπως και με τον σεναριογράφο, δουλεύουμε μαζί από τη πρώτη μέρα που σχηματίστηκε η ιδέα της ταινίας στο μυαλό μου. Το ίδιο συνέβη και με τον Μηνά Χατζησάβα. Κάναμε διαρκώς κουβέντες και υπήρχε πολύ σκληρή δουλειά με τους ηθοποιούς. Ουσιαστικά, κράτησε από τον Οκτώβριο του 2001 έως το Μάιο του 2002. Μ' αρέσει πολύ αυτή η δουλειά και ξεodέσαμε πάρα πολλές ώρες. Το σενάριο της ταινίας πολλές φορές προσαρμόστηκε πάνω τους και πολλά πράγματα έγιναν

αυτοσχεδιαστικά. Γενικότερα, το σενάριο άλλαξε πολλές φορές. Για παράδειγμα, το εγκαταλελειμμένο χωριό αρχικά δεν υπήρχε. Κάνοντας ρεπεράζ ανακάλυψα αυτόν τον χώρο, τον πρόσθεσα και η ταινία άλλαξε.

Και οι τρεις μεγάλοι μήκους ταινίες μισθοπλασίας που γυρίσατε έχουν φύγει από τη Θεσσαλονίκη φορτωμένες βραβεία. Φιλοδοξείτε ότι το ίδιο θα γίνει και με τον Βασιλιά;

Τα βραβεία δεν μ' απασχολούν ιδιαίτερα. Άλλωστε, δεν έχω παράπονο από βραβεία, είμαι ευχαριστημένος απ' αυτά. Αυτό που θέλω να πω, όμως, γι' αυτήν την ιστορία είναι ότι η Θεσσαλονίκη είναι μια πόλη που αγαπά τις ταινίες μου. Από την πρώτη μου ταινία μικρού μήκους το 1987 μέχρι τώρα, η Θεσσαλονίκη υποστηρίζει ιδιαίτερα τις ταινίες μου. Και θέλω να πω ένα δημόσιο ευχαριστώ στους ανθρώπους της πόλης που αγαπούν τις ταινίες μου και με στηρίζουν ουσιαστικά.

Αναζητώντας το μύθο του ρόλου

Βαγγέλης Μουρίκης, ηθοποιός

Η ταινία χρωστά ένα σημαντικό μέρος της δύναμής της στην ερμηνεία σας. Πώς προσεγγίσατε έναν τόσο δύσκολο ρόλο;

Το γεγονός ότι η ιστορία της ταινίας ήταν ταυτοσημή με την ιστορία του ήρωα και το θέμα της βασιζόταν σε πραγματικά περιστατικά απαιτούσε μια ιδιαίτερη αρχική-γενική προσέγγιση. Έτσι, για μεγάλο χρονικό διάστημα, ακολούθησα τον σκηνοθέτη της ταινίας Νίκο Γραμματικό σε πολλά ταξίδια που έκανε με σκοπό να βρει τους χώρους των γυρισμάτων. Έχοντας στο μυαλό μου βασικά σημεία που καθόριζαν τον ήρωα, - την ιστορία του, την εικόνα του, τις δεξιότητές του και κυρίως τις πράξεις του - προσπαθούσα να "δω" πως θα κινείτο σε όλους αυτούς τους διαφορετικούς χώρους. Αργότερα, χάρη στις ευκαιρίες/προεκτάσεις που έδινε το σενάριο, άρχισα να αγγίζω τις λεπτομέρειες, όχι τόσο προς το πραγματικό μέρος του ήρωα πλέον, αλλά προς εκείνο του μύθου του, που όριζε, με αυστηρούς κανόνες μάλιστα, τον κώδικα μετακίνησής του στην όλη σκακιέρα.

Το φιλμ βασίζεται σε αληθινά περιστατικά. Επιχειρήσατε να έρθετε σε επαφή με τους ανθρώ-

ους που έζησαν από κοντά την πραγματική ιστορία;

Ταξιδέψαμε με σκοπό να βρούμε ανθρώπους που είχαν ζήσει την ιστορία από κοντά. Στους χώρους των πραγματικών γεγονότων υπήρχε ερημιά. Κάποιον βρήκαμε, κάτι μας είπε... Σκεφθήκαμε ότι και να βρίσκαμε κάποιον που ήξερε καλύτερα, δεν θα μπορούσε να μας πει την ιστορία του ανθρώπου που ψάχναμε χωρίς να μας αποκαλύψει μέσα από την αφήγηση και τη δική του σχέση με το πραγματικό περιστατικό - πράγμα πολύ σκληρό για να το απαιτήσεις. Από ένα σημείο και μετά παύεις να ψάχνεις πληροφορίες για το πραγματικό πρόσωπο. Εκείνο που, κατά παράδοξο τρόπο, σε συναρπάζει πλέον είναι ο μύθος του και ό,τι αυτός αντιπροσωπεύει. Μ' αυτόν ασχολείσαι και γι' αυτόν ψάχνεις.

Στην ταινία εκτελείτε πολλές χειρωνακτικές εργασίες-από κόψιμο δέντρων με αλυσοπρίονο μέχρι επιδιόρθωση οροφής! Πόσο απαιτητικά ή-

ταν απ' αυτήν την άποψη τα γυρίσματα;

Ο ήρωας της ιστορίας μας είχε μόνο τα χέρια του για να δημιουργήσει βιώσιμες συνθήκες σε ένα αντίξοο, άγνωστο και όχι τόσο φιλικό περιβάλλον. Παρ' όλα αυτά ο ίδιος ήταν αποφασισμένος να επιζήσει. Έπρεπε να ακολουθήσουμε τους τρόπους του. Είχαμε σκληρή και συστηματική προετοιμασία. Στα γυρίσματα το τραβήξαμε λίγο παραπάνω και κάναμε πιο ριψοκίνδυνα πράγματα... ευτυχώς όλα πήγαν κατ' ευχήν. Σχεδόν όλα, γιατί στην σκηνή της οροφής που αναφέρεστε, παρασυρμένος από την χειρωνακτική μου έφεση και τον ξυλογυμικό μου ζήλο, αντί να πετάω τα ψεύτικα κεραμίδια πετούσα τα κανονικά, κι όταν την επόμενη επιστρέψαμε βρήκαμε το εσωτερικό του σπιτιού μούσκεμα γιατί είχα ξεπατώσει τη μισή στέγη και τη νύχτα είχε βρέξει... Καταλαβαίνετε τι άκουσα στη συνέχεια!

Ποια περιμένετε πως θα είναι η πορεία της ταινίας στο Φεστιβάλ;

Είμαι κι εγώ περίεργος να δω τι θα γίνει.

Συνεντεύξεις: Γιάννης Παλαβός

Η μουσική σε συνάφεια με τις εικόνες

θανάσης Παπακωνσταντίνου, μουσικός της ταινίας *Ο βασιλιάς*

Πώς σου πρότεινε ο Νίκος Γραμματικός να κάνεις μουσική για την ταινία του; Τι σου είπε;

Έχει ενδιαφέρον πως έγινε αυτό. Η αφορμή να μου ζητήσει να κάνω τη μουσική της ταινίας του δεν ήταν αυτή καθ' εαυτή η μουσική μου. Δεν είχε ακούσει μουσικές μου αλλά είχε δει το εξώφυλλο του δίσκου του *Βραχνού προφήτη* και επειδή είδε ότι αυτός ο γέρος, ο τελάλης, που είναι στο εξώφυλλο του δίσκου θα ήταν ίδιος ο πρωταγωνιστής του, ο Βαγγέλης Μουρίκης όταν θα γεράσει, του καρφώθηκε στο μυαλό ότι αυτό είναι και κάπως σηματοδοτικό και είπε θα ψάξω αυτόν τον άνθρωπο που έκανε αυτό τον δίσκο και έβαλε αυτό το εξώφυλλο να μου κάνει τη μουσική. Έτσι ξεκίνησε όλη η ιστορία. Μου έδωσε λοιπόν το σενάριο, το διάβασα κι επειδή έχω, έτσι κι αλλιώς, «καλάζουσα» φαντασία, πήρα αφορμές και έκανα κάποια πράγματα. Μετά κάναμε και πολλές συζητήσεις και βγήκαν κι άλλα πράγματα, και άλλα ήρθαν στην πορεία, βλέποντας.

Υπήρχε κάτι από τη βασική ιστορία ή τον ήρωα που σε παρακίνησε να γράψεις κάπως τη μουσική σου;

Το βασικό που ίσως ξεκλείδωσε κάποια πράγματα ήταν ότι έζησα, κατά κάποιο τρόπο, σε έναν τέτοιο χώρο όπου διαδραματίζεται η ιστορία, μια επαρχιακή πόλη, έχω βιώσει κι εγώ τον κόσμο της υποίθρου, το νεο-πλουτισμό, όλα αυτά κι έχω δει τις μικρές κοινωνίες όπου συνήθως οι αποδιοπομπαίοι τράγοι εμφανίζονται πιο γρήγορα και πιο εύκολα και οι οποίες μικρές κοινωνίες είναι σ' αυτό το σημείο πιο σκληρές, όπου η αδιαφορία μπορεί να καλύψει και τη σκληρότητα.

Αυτή η οικειότητα με το χώρο και τους χαρακτήρες της ταινίας σε βοήθησε να βγάλεις ευκολότερα προσωπικά σου πράγματα;

Ίσως να, αν και νομίζω ότι πάντα θα βγάλω προσωπικά πράγματα, στη μουσική ειδικά, εντάξει στο στίχο μπορεί κάποια στιγμή να γράψεις και κάτι που έχεις ακούσει από κάποιον άλλο, έχεις μια ιστορία, από ένα φίλο, ένα γνωστό ή έναν άγνωστο, αλλά στη μουσική δε μπορεί παρά να βγαίνουν αυτά που έ-

χεις μέσα σου, δεν μπορώ να καταλάβω πώς μπορεί να γίνει αλλιώς, γιατί η μουσική πηγάζει από μέσα από το συναίσθημά σου.

Είναι διαφορετικό να κάνεις μουσική για τον κινηματογράφο, απ' ότι να γράφεις μουσική και τραγούδια που θα παίζεις σε μια σκηνή ή θα γράφεις σ' ένα δίσκο;

Ναι, παλιά ξέρεις ήμουν καχύποπτος, πίστευα ότι αξίζουν μόνο αυτά που βγαίνουν από μέσα χωρίς κανένα περιορισμό από πριν και ότι όταν βάλεις περιορισμούς και τα κατευθύνεις χάνουν τη δύναμή τους. Δεν έχω και μεγάλη εμπειρία, ήταν η πρώτη φορά που έγραψα μουσική για μια ταινία, διαπίστωσα όμως ότι σου ανοίγει κάποιους κόσμους που πιθανώς να μην τους έπαιρνα είδηση αν δεν είχα αυτόν τον ωραίο «καταναγκασμό», του να γράψω μουσική εξυπηρετώντας τις ανάγκες μιας ταινίας.

Όταν κι εσύ ο ίδιος γράφεις μουσικές που είναι από μόνες τους τόσο εικονοπλαστικές πώς είναι να γράφεις για εικόνες κάποιου άλλου;

Καταρχήν το βασικό είναι αυτό που θα κάνεις να έχει συνάφεια με τη εικόνα του σκηνοθέτη, όχι να τραβήξεις το δικό σου δρόμο αγέρωχα και η εικόνα ας ακολουθήσει ή δε μ' ενδιαφέρει, οπότε δεν υπάρχει κανένα ταίριασμα κι αυτό το νιώθει ο θεατής. Πρέπει να είσαι ευαίσθητος απέναντι σ' αυτό που βλέπεις και αυτό που κάνεις να έχει συνάφεια.

Άλλοι λένε καλή μουσική στον κινηματογράφο αυτή που τη θυμάσαι έντονα και αυτόνομα αφού βγει από την κινηματογραφική αίθουσα κι άλλοι αυτήν που όσο κρατά η ταινία σχεδόν δεν την αντιλαμβάνεσαι.

Εγώ είμαι με την δεύτερη άποψη, σίγουρα! Θα προτιμούσα να συμβαίνει αυτό, δηλαδή η

μουσική κατά κάποιο τρόπο να είναι αναπόσπαστο κομμάτι και να μην ξεχωρίζει.

Υπάρχει κάποια σκηνή της ταινίας που ήταν ιδιαίτερη όσον αφορά στη μουσική της;

Η ταινία για μένα έχει πάρα πολλές, θα το διαπιστώσεις κι εσύ βλέποντάς την, πολύ καλές στιγμές. Σε πολλά τέτοια σημεία της μάλιστα δεν χρειάζονταν καθόλου μουσική και συμφωνούσαμε σ' αυτό με τον σκηνοθέτη. Βέβαια για όπου ήθελε μουσι-

κή μπροστά τραβούσε ο Νίκος Γραμματικός, εγώ «υπηρέτης» του. Τελικά όμως τώρα μπορώ να σου πω ότι όπου επέμενε για θέματα μουσικά της ταινίας γενικά είχε δίκιο, ήταν εύστοχος. Νομίζω ότι αν ξεχωρίσω μια σκηνή σε σχέση με τη μουσική της, θα ήταν η σκηνή όπου ο ήρωας είναι μόνος, είμαστε στην αλλαγή του χρόνου και ταίζει την κατσίκα του, το φιλαράκι του, κι εκεί ήθελε ο Νίκος να μπει μια μουσική που να ταιριάζει και με την αλλαγή του χρόνου και με την ατμόσφαιρα εκείνης της σκηνής. Εκεί πρότεινα ένα παλιό δικό μου κομμάτι, αυτός ανταπόκρισε ένα άλλο, την *Ανδρομέδα*, τελικά ακούγεται η *Ανδρομέδα*. Στην αρχή μου φάνηκε παράδοξο, αλλά τελικά, να του ταίριαζε πολύ και νομίζω ότι ακούγεται ωραία.

Στο μουσικό κώδικα τι κοινό είχατε με τον Νίκο Γραμματικό, τον σκηνοθέτη της ταινίας;

Σε σχέση με τα ακούσματά μας τα μουσικά, ο Νίκος δεν άκουγε ελληνική μουσική, δηλαδή μπορώ να σου πω ότι αν άκουγε τις δουλειές μου πριν απ' τις δύο τελευταίες, πιθανώς και αν μη με διάλεγε! Επειδή λοιπόν άκουγε ξένη μουσική και οι δυο τελευταίες μου δουλειές έχουν στοιχεία απ' αυτό το χώρο εκεί νομίζω συναντηθήκαμε. Αυτό σίγουρα μας βοήθησε και έκανε πιο έντονη τη διάθεση για συνεργασία.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Ακροπόλ (1995)

Αθήνα, δεκαετία του '50. Ο Πρίγκιπς, ο αυτοαδημιούργητος θεατρικός επιχειρηματίας του επιθεωρησιακού θεάτρου «Ακροπόλ», απολύει μια απ' τις πρωταγωνίστριες του διάσου, γιατί είναι μεθυσμένη τη βραδιά της πρεμιέρας. Για να την αντικαταστήσει, απευθύνεται στον σπεσιαλίστα σε γυναικείους κωμικούς ρόλους Λάκη Λοΐζο, ένα πρώην παιδί-θαύμα του κινηματογράφου, που διευθύνει ένα γραφείο κομπάρσων.

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 11:30

Ο κλέφτης (1965)

Ένας νεαρός κλέβει τα λεφτά από την τσάντα μιας γυναίκας. Ένας αστυνομικός τον ακολουθεί και καταφέρνει να τον πιάσει. Αντιμετωπίζοντας τον νεαρό κλέφτη με συμπάθεια, ο αστυνομικός αποφασίζει να πιει έναν καφέ μαζί του...

Τζίμης ο τίνρης (1966)

Ο «Τζίμης ο Τίνρης», ένας οικογενειάρχης αθλητής, ζει επιδεικνύοντας τις ικανότητές του σε αυτοσχέδιες «παραστάσεις». Μια μέρα τον πλησιάζει μια νεαρή Γερμανίδα για να τον βγάλει φωτογραφίες. Ανάμεσά τους θα αναπτυχθεί μια τρυφερότητα, και θα περάσουν ένα βράδυ μαζί...

Ο μεγάλος ερωτικός (1973)

Μια σειρά από δέκα ερωτικά τραγούδια του Μάνου Χατζιδάκι. Στην ταινία, ο κινηματογραφικός φακός κάνει ένα οπτικό ταξίδι μέσα στην Αθήνα: τη νοσταλγική Αθήνα του χθες· την αλλιώςτικη μεγαλούπολη του σήμερα· την Αθήνα των ερωτευμένων· την Αθήνα των τουριστών.

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 14:00

Το προξενίο της Άννας (1972)

Η Άννα, ένα φτωχό κορίτσι από χωριό, εργάζεται ως υπηρέτρια σε μια μεσοαστική οικογένεια. Όταν η οικογένεια διαπιστώσει ότι η Άννα έφτασε σε ηλικία γάμου, διαλέγουν για λογαριασμό της έναν νέο και τον καλούν στο σπίτι. Το ίδιο βράδυ επιτρέπουν στην Άννα να βγει έξω μόνη με τον υποψήφιο γαμπρό. Στη σύντομη αυτή έξοδο, η Άννα θα νιώσει για πρώτη φορά στη ζωή της συναισθήματα που ως τότε τα έπνιγε βαθιά μέσα της. Όταν, όμως, επιστρέψει στο σπίτι, θα ανακαλύψει ότι οι διαθέσεις της οικογένειας έχουν αλλάξει.

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 18:30

ΜΙΛΟΥΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Άννα Λυδάκη

για την ταινία *Χορεύοντας με τον Ραϊντέλ-El vecino Cubano*

Δεν πρόκειται για μια ταινία σχετική με τη ζοφερή ζωή των μεταναστών στην Ελλάδα· άλλωστε οι Κουβανοί ήρθαν κάτω από διαφορετικές συνθήκες και οι ίδιοι δεν αυτοπροσδιορίζονται ως οικονομικοί μετανάστες. Οι δυσκολίες και τα προβλήματά τους τόσο στην Κούβα όσο και εδώ αναδύονται μέσα από τις αφηγήσεις τους ή υπονοούνται με τρόπο διακριτικό, με νύξεις και μισοτελειωμένες κουβέντες, με μια αδιόρατη θλίψη κάποιες φορές στα μάτια των ανθρώπων που ξετυλίζουν μπροστά στο φακό τη ζωή τους μιλώντας μας για την ιστορία τους, τον πολιτισμό και τις αξίες τους. Και εδώ ακριβώς επικεντρώνεται ο σκηνοθέτης: στην παρουσίαση ενός πολιτισμού, στις αποτυχίες του σε έναν άλλο τόπο και στις διαδικασίες πολιτισμικής όσμωσης.

Περικλής Κοροβέσης

για την ταινία *Ο βασιλιάς*

Ο βασιλιάς του Νίκου Γραμματικού είναι ένα μάθημα πατριδογνωσίας και εθνικής αυτοσυνειδησίας. Αλλά πριν πούμε αυτό, θα πρέπει να πούμε πως είναι μια άψογη κινηματογραφική ταινία που όλοι οι συντελεστές της πρωταγωνιστούν. Από τον ελάχιστο ρόλο της ταινίας ως τους πρώτους, τη μουσική, τη σκηνογραφία, τα κοστούμια, το μοντάζ, την ηχοληψία, το μακιγιάζ, τη διεύθυνση φωτογραφίας και το μιζάζ, όλοι αυτοί οι θεατοί και αθέατοι παράγοντες μιας ταινίας, ίσως μας δίνουν ένα νέο σκηνοθέτη διεθνούς βεληνεκούς που στηρίζεται σ' ένα θαυμάσιο σενάριο που έχει μια πληρότητα.

Φωτεινή Τσαλίκου

για την ταινία *Δύσκολοι αποχαιρετισμοί: ο μπαμπάς μου*

Η τέχνη ξεγελά το θάνατο. Και το φιλμ της Πένυς παράδοξα, αν και μιλά για θάνατο εξυμνεί τη ζωή. Προσφέρει ένα αναπάντεχο δώρο. Τη δυνατότητα που έχει ο καθένας μας να κατέχει ένα μαγικό ραβδί. Το είχε ο μπαμπάς, το κληρονόμησε ο γιος. Με αυτό το μαγικό ραβδί όλα μεταμορφώνονται. Η φτωχή κάμαρα, και το παλιό αυτοκίνητο, και η καθημερινή μιζέρια, ακόμα και ο θάνατος. Ναι! Ακόμα και αυτός. Με το μυαλό που τρέχει πιο γρήγορα από τις πράξεις μας. Και όλα ως δια μαγείας γίνονται εφικτά. Και με αυτήν την έννοια η Πένυ Παναγιωτοπούλου, με του νου και της ψυχής το μαγικό ραβδί, έστησε με μαεστρία μια θανάσιμη παγίδα, στην ασφυκτική καθημερινότητα αλλά και στο θάνατο. Τον εξημέρωσε. Τον έκανε οικείο, φιλικό, τρυφερό.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΚΕΝΤΡΟ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

παρόν!

1974-2002. ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» ΔΗΛΩΝΕΙ ΠΑΡΟΝ ΣΤΗ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ
ΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΕΣ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269 e-mail: info@gfc.gr

www.gfc.gr

Κάθε ταινία ένα βήμα μέσα στο χρόνο

"Όλα είναι στην οδόνη": σ' αυτήν φράση κλισέ που αποτελεί την τελευταία λέξη της συνέντευξης, βρίσκεται η ουσία του σινεμά του Bela Tarr. Μια απόλυτη κινηματογραφική εμπειρία είναι οι ταινίες του, μια εμπειρία που δεν μπορεί να αναδημιουργηθεί από μια καμία άλλη μορφή τέχνης.

Ένας απόλυτος ποιητής του σινεμά ο Bela Tarr, μιλά με χαμηλούς τόνους και χαμογελώντας. Στην συνέντευξη που ακολουθεί θυμάται πως ξεκίνησε στον κινηματογράφο, σχολιάζει ορισμένα συστατικά στοιχεία του σκηνοθετικού του ύφους -όπως είναι το ασπρόμαυρο φιλμ, οι κινήσεις της κάμερας, ο ήχος-, αναφέρεται στην (ανύπαρκτη) σχέσή του με την ψηφιακή τεχνολογία και στο τέλος δεν παραλείπει να σχολιάσει τις 7 ώρες και 25 λεπτά διάρκεια της ταινίας του *Satantango*...

ΠΩΣ ΞΕΚΙΝΗΣΕ

Όταν ήμουν νέος, 16 χρονών, γύρισα, στα 8mm, την πρώτη μου ταινία, για μια ομάδα ταγγάνων εργατών. Δεν ήθελα να γίνω σκηνοθέτης. Ήθελα να γίνω φιλόσοφος. Ήθελα απλώς να αλλάξω τον κόσμο. Ο κινηματογράφος ήταν για μένα ένα μέσο, όμως δεν ήταν σημαντικός. Ήμουν ιδεαλιστής. Εργάστηκα σε εργοστάσιο, ήμουν εργάτης. Ήθελα να μάθω τον κόσμο. Δεν ήθελα να μάθω τον κινηματογράφο. Όμως λόγω πολιτικών λόγων μου απαγορεύτηκε να σπουδάσω φιλοσοφία. Και ύστερα απ' αυτό έγινα σκηνοθέτης.

ΜΙΑ ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΚΑΡΙΕΡΑ ΤΟΥ

Η καριέρα μου δεν χωρίζεται σε δύο περιόδους: Αυτό δεν είναι αλήθεια. Αυτή είναι η άποψη του Jonathan [Rosenbaum, γνωστός αμερικανός κριτικός]. Δεν συμφωνώ μ' αυτή την άποψη. Όταν δεις τη πρώτη μου ταινία βλέπεις τις ίδιες εμμονές: λήψεις μεγάλης διάρκειας, μεγάλους μονολόγους, τον ίδιο τρόπο δουλειάς με τους ηθοποιούς.

Οι πρώτες ταινίες μου είναι διαφορετικές, γιατί τότε ήμουν πολύ νέος. Τότε είχαμε έντονα κοινωνικά προβλήματα. Τότε [σ.τ.σ. την περίοδο της κομμουνιστικής διακυβέρνησης στην Ουγγαρία] τα προβλήματα ήταν πολύ απλά. Σήμερα τα προβλήματα είναι πιο περίπλοκα. Τώρα είναι πιο οντολογικά.

Κάθε ταινία μου θα πρέπει να ειπωθεί ως ένα βήμα μέσα στον χρόνο. Και το ύψος σιγά-σιγά εξελίσσεται. Τώρα είμαι εδώ και κανένας δεν ξέρει πως θα είμαι το μέλλον. Δεν ξέρω προς τα που θα πάω: απλώς κάθε μέρα που περνά γίνονται μεγαλύτερος.

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΚΑΜΕΡΑΣ, ΧΡΩΜΑ, ΗΧΟΣ

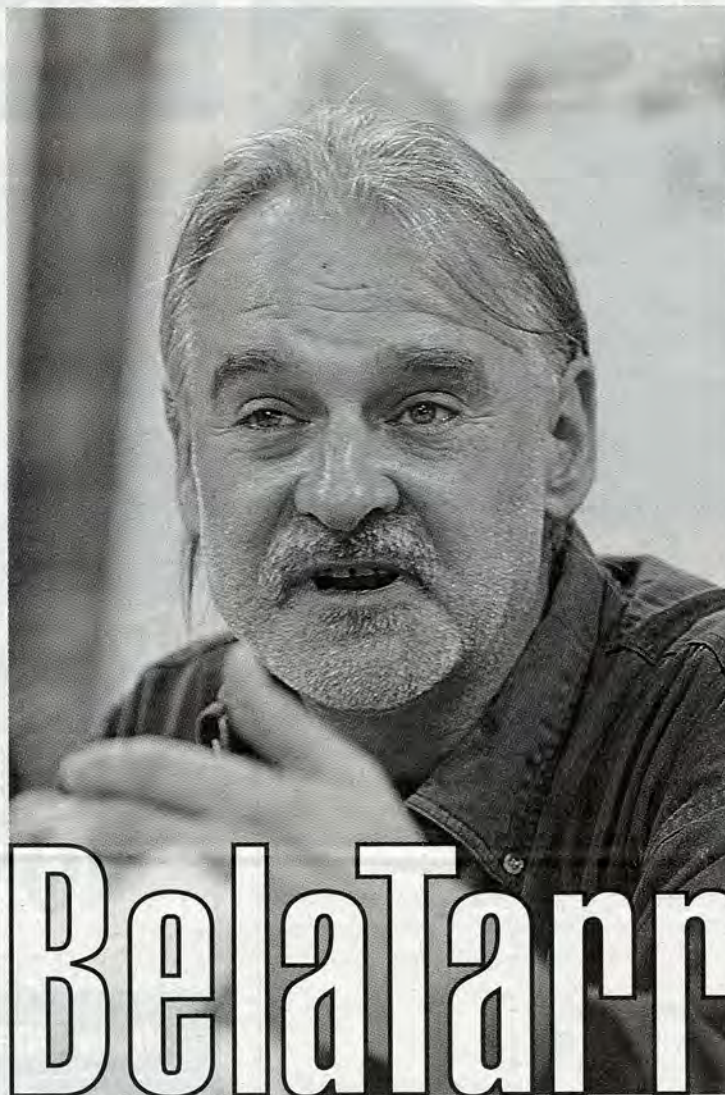
Η ταινία *Macbeth* (1982) αποτελείται από ένα πλάνο με κάμερα στο χέρι. Η κίνηση της κάμερας στις ταινίες μου εξαρτάται από το τι ακριβώς θέλω να κάνω. Σχεδιάζω από τα πριν τις κινήσεις της κάμερας. Μ' αρέσει οι κινήσεις της να 'ναι σύνθετες, πολύ καλά οργανωμένες.

[...] Απεχθάνομαι τις έγχρωμες ταινίες. Το *Φθινοπωρινό Αλμανάκ* (1984) είναι η πιο καταθλιπτική ταινία που έκανα (σ.τ.σ. είναι έγχρωμη ταινία). Ήθελα να δείξω πως οι άνθρωποι ψεύδονται. Μιλάνε, μιλάνε συνεχώς: όμως πίσω από τα λόγια υπάρχουν μόνο ψέματα, υστεροβουλία και βία. Και αυτή η ταινία μοιάζει ως ο καθεδρικός ναός του ψέματος. Η χρήση του χρώματος στην ταινία είναι μη φυσική, γιατί όλα σ' αυτήν είναι μη φυσικά, δεν είναι αληθινά.

[...] Στην ταινία *Κολαστήριο* (1987) οι θόρυβοι ακούγονται πιο δυνατά απ' ό,τι στην αληθινή ζωή. Αυτή ήταν η πρώτη μου ταινία στη οποία όλη η επεξεργασία του ήχου έγινε σε στούντιο. Αυτό έγινε για έναν πολύ απλό λόγο: όταν γυρίζουμε πάντα φωνάζω, δίνω οδηγίες στους ηθοποιούς. Και γι' αυτό οι διάλογοι ηχογραφούνται μετά. Και γι' αυτό μ' αρέσει να έχω μη φυσικούς θορύβους. Αυτός ο τρόπος δουλειάς είναι αναγκαίος όταν χρησιμοποιείς ξένους (μη Ούγγρους) ηθοποιούς. Συχνά αυτό που συμβαίνει στα γυρίσματα είναι κάποιος ηθοποιός να μιλά στα γερμανικά και να απαντούν σ' αυτόν στα ουγγρικά.

ΑΣΠΡΟΜΑΥΡΟ

Το ασπρόμαυρο είναι πιο έγχρωμο από το έγχρωμο φιλμ. Απεχθάνομαι τα χρώματα της Kodak. Είναι πολύ έντονα, το πράσινο είναι πολύ πράσινο και το κόκκινο πολύ κόκκινο. Στο ασπρόμαυρο φιλμ μπορείς να έχεις πολύ γκρι. Τα χρώματα στο έγχρωμο φιλμ δεν είναι αληθινά. Είναι φιλμ που μπορείς να χρησιμοποιήσεις για

να γυρίσεις διαφημιστικές ταινίες. Στο βίντεο μπορείς πιο εύκολα να ελέγξεις το χρώμα. Αλλά στο έγχρωμο φιλμ είσαι πάντα δέσμιος των εργασιών εμφάνισης.

ΨΗΦΙΑΚΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Δεν έχω σχέση με την ψηφιακή τεχνολογία. Προτιμώ την χειρονακτική εργασία στο φιλμ. Δεν χρησιμοποιώ υπολογιστές για το μοντάζ. Τους χρησιμοποιώ κυρίως για την επεξεργασία του ήχου.

Μ' αρέσει να ακουμπώ το φιλμ. Μ' αρέσει το παραδοσιακό τραπέζι του μοντάζ. Μ' αρέσουν οι κανονικές κάμερες. Μ' αρέσει η παραδοσιακή προβολή με το φιλμ. Μ' αρέσει η αφή του φιλμ.

SATANTANGO

Η διάρκεια της ταινίας είναι μόνο επτά ώρες και 25 λεπτά (χαμογελά). Είναι απλώς μια ταινία. Όταν κάποιος πάει στο φεστιβάλ του Μπαιρόν για να ακούσει Βάγκνερ, τότε η παράσταση διαρκεί 6 και μισή ώρες και πληρώνει αρκετά χρήματα για να βρεθεί εκεί. Είναι πιο φθηνά να δεις την ταινία μου. Ποτέ δεν κατάλαβα γιατί η διάρκεια μιας ταινίας πρέπει να 'ναι λιγότερο από δύο ώρες. Ποτέ δεν το κατάλαβα. Έχουμε το μυθιστόρημα του Τολστόι, *Πόλεμος και Ειρήνη* και επίσης υπάρχουν τα ποιήματα χάικου (σ.τ.σ. ολιγόστιχη μορφή ποίησης της Ιαπωνίας). Αν θέλεις να πεις κάτι μπορείς ίσως να επιλέξεις μια σύντομη μορφή. Όμως για άλλα πράγματα χρειάζεται περισσότερος χρόνος.

Μην ξεχνάτε ότι το *Satantango* είναι μια ταινία για τον χρόνο. Ο χρόνος στην ταινία σημαντικός...

Αυτό που θέλω να πω στους θεατές της ταινίας είναι να εμπιστευτούν το βλέμμα τους και να ακούσουν την καρδιά τους. Και να χαλαρώσουν στα διαλείμματα. Αυτό είναι αρκετό.

Συνέντευξη: Δημήτρης Μπάμπας

“Μ' αρέσει να ακουμπώ το φιλμ. Μ' αρέσει το παραδοσιακό τραπέζι του μοντάζ. Μ' αρέσουν οι κανονικές κάμερες. Μ' αρέσει η παραδοσιακή προβολή με το φιλμ. Μ' αρέσει η αφή του φιλμ.”

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Στα ίδια ταμεία εξυπηρετούνται και οι κάτοχοι προσκλήσεων, που επίσης υποχρεούνται να εκδίδουν εισιτήριο μηδενικής αξίας.

• CINEKARΤΑ F (ΚΑΡΤΑ ΜΕΛΟΥΣ)

Το ηλεκτρονικό σύστημα έκδοσης εισιτηρίων διευκολύνει και τους κατόχους Κάρτας Μέλους (CineKάρταF), οι οποίοι εξασφαλίζουν θέση εκδίδοντας εισιτήριο μηδενικής αξίας από όλα τα ταμεία, εκτός των 2 της Αποθήκης Δ που εξυπηρετούν τους διαπιστευμένους. Τόσο κατά την προκράτηση στο ταμείο, όσο και κατά την προσέλευση στην αίθουσα, είναι απαραίτητη η επίδειξη της CineKάρταF. Μπορούν να προκρατούν θέσεις μόνο για την ίδια και την επόμενη μέρα και μόνο μία για κάθε ζώνη προβολών.

• ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΠΡΟΚΡΑΤΗΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ / ΠΡΟΑΓΟΡΑ

(δεν ισχύει για τους κατόχους κάρτας διαπίστευσης)

Τηλεφωνική προκράτηση εισιτηρίων γίνεται στα τηλέφωνα 2310 378 530-531-532 από τις 09:00 έως τις 15:00. Το κοινό έχει τη δυνατότητα να κάνει τηλεφωνική προκράτηση εισιτηρίων για όλες τις προβολές και όλες τις ημέρες, ενώ οι κάρτες μελών μπορούν να προκρατήσουν εισιτήρια μόνο για την ίδια και την επόμενη ημέρα. Από τις 15:00 έως τις 21:00, 3 ταμεία στην Αποθήκη Δ εκδίδουν τα προκρατημένα εισιτήρια. Η παραλαβή των εισιτηρίων γίνεται την ημέρα της κράτησης, έως και 3 ώρες πριν την έναρξη της πρώτης προβολής που έχει προκρατηθεί. Σε περίπτωση που ο αγοραστής δεν προσέλθει, η κράτηση ακυρώνεται.

Η ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο πουτούνιερ / Szabadgyalog

(Ουγγαρία/Γερμανία/Αυστρία, 1980)

Μια μικρή βιομηχανική πόλη στην καρδιά της Ουγγαρίας. Ο νεαρός «Μπετόβεν», ταλαντούχος ερασιτέχνης βιολιστής, εργάζεται ως νοσοκόμος στη δημόσια ψυχιατρική κλινική. Οι ασθενείς του τον λατρεύουν για την κατανόηση και την καλοσύνη που τους δείχνει, αλλά η αδυναμία του στο αλκοόλ του στοιχίζει την δουλειά του. Ευαίσθητος και μαζί αδιάλλακτος, αδυνατώντας να κατασταλάξει σε οποιαδήποτε σταθερή κοινωνική ή ανθρώπινη σχέση, υφαίνει γύρω του ένα μιανό δίκτυο συναναστροφών με άλλους «ορφανούς ξένους» σαν εκείνον. Ανάμεσα στους φίλους του, ένας αλκοολικός ζωγράφος, ένας τοξικομανής έφηβος, ένας πρώην δάσκαλος (νυν εργάτης και ροκ τραγουδιστής), ο μεγάλος του αδελφός που επιστρέφει από μετανάστες από την ανατολική Γερμανία, μια νέα γυναίκα που μένει έγκυος και φέρνει στον κόσμο το παιδί του, αλλά την οποία εγκαταλείπει, και μία άλλη γυναίκα που την ερωτεύεται, την παντρεύεται και σύντομα την απατά...

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Cine Στύρας Τρνάβ, 12:00

Πειροσπεκίβα Marco Bellocchio

Η ενοχή και η τιμωρία La colpa e la pena

(Ιταλία, 1961, 12')

Ένας μικροκακοποιός έχει προσπαθήσει να «κλέψει» τη γυναίκα του «αφεντικού». Το αφεντικό τον καλεί σε απολογία, όπου εκείνος ομολογεί την ενοχή του.

Κάτω ο θείος / Abbasso il zio

(Ιταλία, 1961, 12')

Τέσσερα παιδιά περνούν το απόγευμά τους σ' ένα ερειπωμένο νεκροταφείο, καπνίζοντας, παρατηρώντας τις σάυρες και καταστρέφοντας επιτύμβιες πλάκες.

Ο Τζινέπρο έγινε άνθρωπος Ginepro fatto uomo

(Ιταλία, 1962, 45')

Ο Τζινέπρο, γραμματέας ενός συνδικάτου και ηγετική φυσιογνωμία της δημόσιας ζωής, έχει μια προσωπική «Αυλή» από ανθρώπους που τον θαυμάζουν. Στην πραγματικότητα, όμως, είναι εύδραυστος και ασταθής.

Συζητάμε, συζητάμε Discutiamo, discutiamo

(Ιταλία, 1961, 20')

Σε μια αίθουσα του Πανεπιστημίου της Ρώμης διεξάγεται μια έντονη συζήτηση ανάμεσα στον καθηγητή (που ερμηνεύει ο ίδιος ο σκηνοθέτης) και στους φοιτητές. Η συζήτηση αποδεικνύεται ένας διάλογος ανάμεσα σε κουφούς.

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Cine Οφίντα Λάιν, 12:00

• ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Οι θέσεις των κινηματογραφικών αιθουσών είναι συγκεκριμένες και αντιστοιχούν στον αριθμό των εισιτηρίων που εκδίδονται. Το κοινό έχει τη δυνατότητα κατά τη διάρκεια της ημέρας να προαγοράσει τα εισιτήρια του από τα εξειδικευμένα ταμεία του Φεστιβάλ (ΟΛΥΜΠΙΟΝ, Αποθήκη Δ, Αποθήκη 1), έως και 30 λεπτά πριν την έναρξη της εκάστοτε προβολής. Στο ημίωρο πριν την προβολή, τα ταμεία κόβουν εισιτήρια μόνο για την ταινία που ακολουθεί. Όλα τα εισιτήρια έχουν ισχύ μέχρι 5 λεπτά πριν την έναρξη των προβολών.

• ΚΑΡΤΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΣΗΣ-ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Οι διαπιστευμένοι έχουν τη δυνατότητα ελεύθερας εισόδου σε όλες τις προβολές. Πρέπει να προμνηστεύονται εισιτήρια μηδενικής αξίας από τα δύο ειδικά ταμεία στην Αποθήκη Δ. Μπορούν να προκρατούν θέσεις μόνο για την ίδια μέρα και μόνο μία για κάθε ζώνη προβολών.

www.vac.gr

VAC

VideoArtClub

The progressive home cinema club

24 ώρες

SERVICE

DVD VIDEO

DVD VIDEO

24 VAC VideoArtClub SERVICE

Μ	2	F
Η	3	A
Τ	1	X
Ρ	0	
Ο	2	2
Ο	6	7
Λ	8	5
Ε	.	
Ω	2	5
Σ	107	8
	0	1

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Studio ENTROPIA &

OKLAHOMA UNIVERSITY

FILM & VIDEO STUDIES

ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ

ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΙ

ΗΘΟΠΟΙΟΙ

ΟΠΕΡΑΤΕΡ

ΜΟΝΤΕΡ

ΣΠΟΥΔΕΣ

Διευθυντής ο σκηνοθέτης
των βραβευμένων ταινιών "Μπιζνες στη
Βαλκάνια", "Ο Παράδεισος Ανοίγει
με Αντικείμενο" και 10 θεατρικών έργων

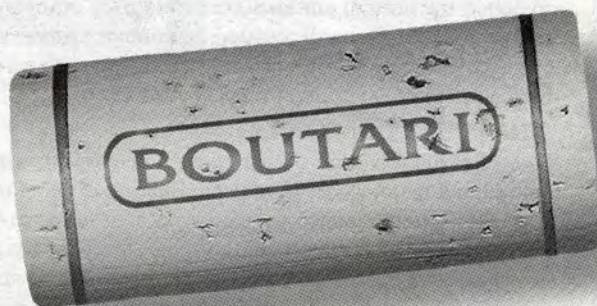
Βασίλης Μπουντιούρης

Studio ENTROPIA 4 ΧΡΟΝΙΑ 14 ΒΡΑΒΕΙΑ

Π.Π. ΓΕΡΜΑΝΟΥ 18, τηλ 2310 222694 / studioen@panafonet.gr

Η καλύτερη χρονιά του κρασιού;

Το '79.*

* Το 1879.

1879. Η ίδρυση της εταιρείας Μπουτάρη. Σήμερα, 123 χρόνια και πέντε γενιές μετά, η οικογένεια Μπουτάρη συνεχίζει να πρωτοπορεί και να γράφει την ιστορία του ελληνικού κρασιού με σεβασμό στην παράδοση και αφοσίωση στην ποιότητα.

BOUTARI

ΠΕΜΠΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

www.boutari.gr

Πονακίσια μοίρα / Sodbata kato plach

του Ivan Pavlon (Βουλγαρία/πΓΔΜ, 2001)

Ιδιόμορφοι, βίαιοι, άξεστοι, πληθωρικοί είναι οι ήρωες της ταινίας. Κεντρικά πρόσωπα της αφήγησης είναι μια παρέα φίλων που διανύουν την τέταρτη δεκαετία της ζωής τους. Μια παρέα που στην κυριολεξία θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως εκρηκτική. Ζουν σε μια μικρή παραθαλάσσια πόλη και το σύστημα αξιών τους μοιάζει πρωτόγονο. Ζουν μια δύσκολη ζωή και βιοπορίζονται κλέβοντας πέτρες από ένα λατομείο. Όταν ένας απ' αυτούς θα καταλήξει στην φυλακή, τότε η γυναίκα του θα γίνει το αντικείμενο του πόθου για τους υπόλοιπους.

Μια σκληρή, ειρωνική και γεμάτη παραδοξολογίες, αλλά χωρίς ποτέ να χάνει την ευαισθησία της, προσέγγιση σε μια ομάδα ιδιαίτερων προσώπων

Ανακαλύπτοντας την απιστία της γυναίκας του ο απατημένος σύζυγος θα αποδεχθεί με στωικότητα το γεγονός. Η ζωή αυτής της παρέας θα γίνει πιο δύσκολη όταν θα μάθουν τα σχέδια για απαλλοτρίωση και τουριστική εκμετάλλευση του χώρου που ζουν. Ένας από την παρέα αποφασίζει να αντιδράσει δυναμικά ανατινάζοντας το νέο λιμάνι που χτίζεται. Όμως η μοίρα αποφασίζει διαφορετικά. Μόνοι επιζώντες από την όλη και τόσο απροσδόκητη εξέλιξη είναι μια έγκυος, ένας τρελός, ένα παιδί και ένας ποντικός...

Η τελική εικόνα της ταινίας συντίθεται από τις περίτεχνες κινήσεις της κάμερας, από πλάνα μεγάλης χρονικής διάρκειας, από κωμικές στιγμές (που πολλές φορές ισορροπούν στο μακάβριο και το παράδοξο), από την χρήση γνωστών τραγουδιών (όπως η επιτυχία της δεκαετίας του 60, Volare) ή μουσικής rap, και τέλος από την εξαιρετική ατμοσφαιρική φωτογραφία (της Svelta Ganeva) με την οποία απεικονίζεται ο μουντός φθινοπωρινός καιρός.

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 15:00

Δ.Μ.

Ο δικαστής / Sudijata

της Zaneta Vangeli (πΓΔΜ/Γερμανία, 2001)

Σ' αυτή την πειραματική ασπρόμαυρη ταινία, που έκανε την πρεμιέρα της στο Φεστιβάλ Βενετίας, η μυθοπλασία συγκροτείται από τις αντανάκλασεις μιας αναταραχής. Μια πραγματικότητα, περίπλοκη και πολλές φορές ασυμφωνή, τροφοδοτεί με εικόνες και ιδέες την σκηνοθεσία. Ταινία που ταξιδεύει σε πολλές πόλεις από τα Σκόπια στην Φρανκφούρτη και από εκεί στην Βοστώνη και την Νέα Υόρκη χωρίς ποτέ όμως να χάνει το τόπο που τη γέννησε, δηλαδή τα Βαλκάνια. Πρόσωπο με κομβικό ρόλο στο μυθοπλαστικό ιστό είναι ένας νεαρός σκηνοθέτης που κάνει την πρώτη ταινία, με τίτλο *Ο Δικαστής*. Σ' αυτήν επιχειρεί να συνθέσει ένα πορτραίτο, αντι-συμβατικό και πειραματικό, του Κακού. Αποδόμηση των μύθων και σχόλιο για την κατάσταση στην Πρώην Γιουγκοσλαβία, θέατρο και εικαστικά, η μυθολογία του Σατανά, ασυνήθεις εικόνες και οπτικές γωνίες, σχόλιο για την αναπαράσταση: όλα αυτά αποτελούν μέρος της σκηνοθετικής στρατηγικής. Η ταινία θα μπορούσε να θεωρηθεί το ανάλογο της μουσικής *Trip-Hop*: εικόνες ήδη γνωστές και οικείες (ready-made) χρησιμοποιούνται από μια άλλη οπτική γωνία, ενταγμένες σ' ένα άλλο πλαίσιο, και υπακούοντας σε μια ρυθμική βάση. Εδώ η αίσθηση Deja-vu μεταμορφώνεται σε μια πρωτότυπη οπτική εμπειρία. Η σκηνοθεσία που κατάγεται από το Μοναστήρι (Bitola) της FYROM σπούδασε εικαστικά στα Σκόπια και στην Φρανκφούρτη και το έργο της -πίνακες ζωγραφικής, video και video installations- έχει παρουσιαστεί σε πολλές εκθέσεις.

Ένας μποξέρ στο ρινγκ, μια παρτίδα σκάκι, ο Πάπας σε περιοδεία, ο Διάβολος και το 666, ο Bill Clinton στο Βερολίνο, ένα ζευγάρι σε εστιατόριο, περιπλάνηση στα Σκόπια, μοιρολόγια και θρησκευτικοί ύμνοι, techno και τζαζ, γκάνγκστερ και δολοφόνοι στα Δυτικά Βαλκάνια, μυθοπλασία και πραγματικότητα.

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 17:00

Δ.Μ.

Zaneta Vangeli (σκηνοθέτης της ταινίας)

[...] Η ταινία έχει μια αφήγηση, η οποία μοιάζει με τις διακλαδώσεις από τις ρίζες ενός δένδρου. Σ' αυτή την αφήγηση δεν υπάρχουν αντιλήψεις που να αναφέρονται στο λεγόμενο "καλό" και "κακό". Η ταινία αναφέρεται κυρίως στην αποδόμηση ορισμένων μύθων στα αποκαλούμενα "Δυτικά Βαλκάνια" (δηλαδή στην Macedonia), όπως είναι ο μύθος του διαβόλου, ο μύθος της συνωμοσίας, ο μύθος του πολιτικού ορθού.

Η ταινία είναι απόπειρα να εστιάσουμε στην αποφασιστική αρχή, η οποία είναι η προσέγγιση του όρου "Θεός" αρνούμενοι ή διαφοροποιούμενοι αυτό που δεν είναι.

Φιλανθρωπία / Filantropica

του Nae Caranfil (Ρουμανία/Γαλλία, 2001)

Το πρόβλημα των ζητιάνων στη Ρουμανία είναι ένα από τα πιο δυσεπίλυτα. Μην περιμένετε όμως εδώ να δείτε μόνο το γνωστό στερεότυπο του επαίτη -έναν κακοντυμένον, στα όρια της εξαθλίωσης ηλικιωμένον ο οποίος δεν διστάζει να γίνει φορτικός. Δεν είναι αυτή η περίπτωση του κεντρικού χαρακτήρα στην ταινία. Καθηγητής φιλόλογος σ' ένα λύκειο, ο ήρωας θα βρεθεί ξαφνικά μπλεγμένος στα δίκτυα του έρωτα. Καθώς το αντικείμενο του πόθου είναι μια αρκετά νεώτερη του καλλονή, γρήγορα θα βρεθεί αντιμέτωπος με τις οικονομικές απαιτήσεις αυτής της σχέσης. Από το οικονομικό αδιέξοδο θα τον βγάλει ο Don Pepe, ένας ευφυής "δημιουργός" ζητιάνων: κατασκευάζει τους μύθους, που οι επαίτες προβάλλουν προς το απαιτητικό τους κοινό, για να το συγκινήσουν και να κάμψουν τις αντιστάσεις του. Ιδιοφυής και εφευρετικός ο Don Pepe θα "δημιουργήσει" ένα μύθο για τον καθηγητή (και φιλόδοξο συγγραφέα). Εκμεταλλευόμενος το μοτίβο της απάτης -η επαιτεία δεν είναι παρά μια μορφή εξαπάτησης-, η σκηνοθεσία στήνει παγίδες στον αφέλη ήρωα. Έχοντας διαρρήξει τους δεσμούς με το παρελθόν του, υποκύπτοντας στην σαγήνη του χρήματος, στην παραφορά του έρωτα και τέλος στη διάθεση του για φιλανθρω-

Μια σαρκαστική, ειρωνική προσέγγιση σ' ένα κοινωνικό πρόβλημα της Ρουμανίας, επιχειρεί η σκηνοθεσία σ' αυτή την ταινία

πία, ο ήρωας θα βρεθεί αντιμέτωπος με το ψέμα και την απάτη. Για να ανακαλύψει ότι πολύ κοντά στην καταστροφή συχνά βρίσκεται η σωτηρία. Διανθισμένη από κωμικά επεισόδια που στηρίζονται πάνω στις καταστάσεις φιλανθρωπίας, η αφήγηση αποκαλύπτει τους μηχανισμούς της επαιτείας. Όμως πάνω απ' όλα η ταινία είναι ένα οξύ, δεικτικό σχόλιο για κοινωνίες σε κατάσταση κρίσης: εκεί δηλαδή που υπάρχουν μόνο πρίγκιπες και ζητιάνοι (και ενδιάμεσα βρίσκονται μόνο αδέσποτα σκυλιά).

Δ.Μ.

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 23:00

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 15

DIGITAL
VIDEO

Φιλμ + τρισδιάστατα στοιχεία;
(Είναι μόνο για το Χόλιγουντ.)

Τα καλύτερα κρέμει δεν ξέρετε ότι τα βλέπετε. Είναι απλά εργαλεία για να βγει στην οθόνη αυτό που φαντάστηκε ο δημιουργός. Χρειάστηκε να κρυφτεί η μαρκα του πουκάμισου του πρωταγωνιστή. Ή να προσαρμοστεί μετά το γύρισμα σε ένα αυτοκίνητο μια ταμπέλα. Ή να μπει σε μια σκηνή ένα αντικείμενο για να διασφαλιστεί η ροή. Το σινεμά δεν είναι αλήθεια.

Δουλειά μας είναι να το κάνουμε ένα πειστικό ψέμα.

«Το Motion control είναι η τελευταία ρομποτική εξέλιξη της κίνησης της κάμερας η οποία σας επιτρέπει να επαναλάβετε με απόλυτη ακρίβεια όλες φορές θέλετε αλλαγή την πιο δύσκολη κίνηση». Έτσι μπορείτε να δημιουργήσετε μοναδικά κρέμει και «παιχνίδια» όπως τρισδιάστατα στοιχεία. Μάλιστα με εκπαιδευτικό της εταιρείας στην ειδική εκδόση του AMV DV την Δευτέρα 11/11 στις 11:13 το μεσημέρι στον ΟΛΘ «Απόλλων 1»

www.amy.gr/amydvd

AMY SA - Digital Video
Trias 58, 152 35 Vrilissia-Athens / Greece
Tel.: 003 010 6133000. Fax.: 003 010 6133301.
e-mail: dvsales@amy.gr, web site: www.amy.gr/amydvd

video
cinema
club

Π.Π. Γερμανού 5, Θεσσαλονίκη, 546 22 - Τηλ. 0310-204748
Βιζυηνού 65, 40 Εκκλησιές, Θεσσαλονίκη, 546 30 - Τηλ. 0310-968600

complete collections of:

classics
independent
cult

ALMODOVAR * CASSAVETES
EISENSTEIN * LANG * KUROSAWA
TARKOVSKY * JODOROWSKI
FELLINI * KUBRICK * KAR-WAI WONG
WOODY ALLEN * JARMUSCH

VHS & DVD

and more ... !!!

τώρα, και στο κέντρο των 40 Εκκλησιών

www.aza.gr

DO YOUR OWN FESTIVAL

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα
αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσιουδιά (ρακί)
με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με
προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά,
λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σπειακές ελιές, απάκι
και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας,
μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος
να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με
τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

κρητική κουζίνα
ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην Τσόπελα 2,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.
και στο τηλέφωνο 0310 228 300

LANCIA

AMBASSADOR OF THE ITALIAN "ARTE DI VIVERE"

www.lanciathesis.gr

Ψίθυροι της άμμου / Pasir berbisik
της Nan T. Achnas (Ινδονησία, 2001)

Η ιστορία διαδραματίζεται στην ανατολική Ιάβα. Κεντρικά πρόσωπα σ' αυτήν είναι μια μητέρα (στον ρόλο η σαρ του ινδονησιακού κινηματογράφου Christine Hakim) και η νεαρή της κόρη Daya. Ζουν μόνες τους πουλώντας παραδοσιακά φάρμακα και βότανα. Η Daya μεγαλώνει υπό την αυστηρή προστασία και επίβλεψη της μητέρας της, χωρίς τη συμβολή ή την παρουσία του πατέρα της. Όταν το χωριό στο οποίο μένουν θα δεχτεί επίθεση, μητέρα και κόρη θα φύγουν, αναζητώντας καταφύγιο σ' ένα απομονωμένο χωριό, το οποίο είναι πλημμυρισμένο από άμμο. Η απουσία του πατέρα σκιάζει τον συναισθηματικό κόσμο της νεαρής Daya, ωδώντας την να καταφεύγει στο απατηλό σύμπαν των ονείρων. Η επιθυμία της Daya θα γίνει πραγματικότητα και ξαφνικά θα εμφανισθεί ο πατέρας της. Ζώντας μια πρόσκαιρη ευτυχία η Daya θα ανακαλύψει για πρώτη φορά τον πατέρα της. Ο Agus αφηγείται στην κόρη του ιστορίες από τα ταξίδια του και σιγά-σιγά η μεταξύ τους σχέση γίνεται δυνατότερη και στενότερη. Ωστόσο η ευτυχία που βιώνει η ηρωίδα δεν θα διαρκέσει για πολύ. Η ανάμιξη του πατέρα της στην απόπειρα σεξουαλικής κακοποίησης της θα προκαλέσει την κατάρρευση του ονειρικού τους κόσμου.

Ταινία που βασίζεται στην ποιητική ατμόσφαιρα,

Επικεντρωμένη στην σχέση μητέρας - κόρης, η ταινία προσεγγίζει με ευαισθησία και λεπτότητα το εύθραυστο και ονειρικό σύμπαν της νεαρής ηρωίδας

έχει στο κέντρο της τον αγώνα της νεαρής κοπέλας να ξεφύγει από τον προστατευτικό ιστό της μητέρας της και να ακολουθήσει το δικό της δρόμο στη ζωή. Η σαγηνευτική φύση, τα μαγευτικά τοπία, η διάσταση παραμυθιού που ενυπάρχει στην αφήγηση, οι ονειρικές σκηνές μάς υπενθυμίζουν την υποκειμενική οπτική της ταινίας: παρακολουθούμε την ηρωίδα να παραβιάζει στο όριο που χωρίζει την παιδική ηλικία και την ωριμότητα. Το τέλος μοιάζει να διακαίνει και να αναδεικνύει την μητρική αγάπη.

Δ.Μ.

Κυριακή 10 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τρνές, 20:00

Nan T. Achnas: Σεξουαλικότητα και κακοποίηση

Η ΑΡΧΙΚΗ ΙΔΕΑ

Γύριζε ένα ντοκιμαντέρ στο όρος Bromo, στη ανατολική Ιάβα το 1990. Ήταν για τον τουρισμό, ένα ντοκιμαντέρ παραγωγής της κυβέρνησης. Το όρος Bromo είναι ένα πολύ ψηλό και ψυχρό βουνό. Όμως το μέρος ήταν για μένα μαγικό, επειδή κάθε μέρα μπορούσες να δεις την ανατολή και την δύση του ήλιου: ήταν τόσο όμορφα, σου έκοβε τη ανάσα. Και έπειτα υπήρχε μια εικόνα που μου ήρθε στο μυαλό, όταν γύριζε το ντοκιμαντέρ, μιας μητέρας να κοιτάζει την κόρη της, που κρατούσε στην αγκαλιά της. Ήταν μια εικόνα που σταδιακά αναπτύχθηκε σε μια ιστορία, ένα σενάριο που λεγόταν Ψίθυροι της άμμου - η ιστορία μιας μητέρας και της κόρης της και η προδοσία του πατέρα. Ήθελα να απεικονίσω την προδοσία σε πολλές διαφορετικές μορφές, συμπεριλαμβανόμενης και αυτής της κακοποίησης. Στην ταινία υπάρχει μια μορφή κακοποίησης, ίσως μιας παράξενης, όμως πολύ συντριπτικής (σ.τ.μ. ο πατέρας πουλά την κόρη του για σεξουαλικούς σκοπούς). Η κακοποίηση είναι κακοποίηση, ανεξάρτητα αν είναι σωματική ή διανοητική.

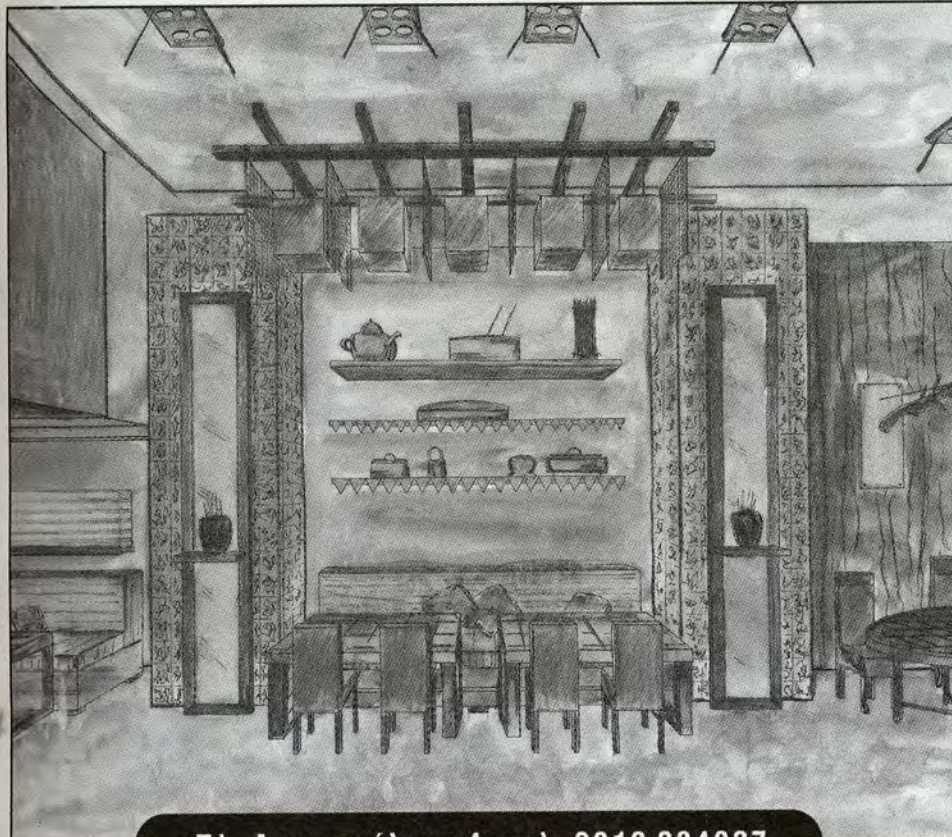
Η ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Από τεχνικής πλευράς ήταν δύσκολα γυρίσματα, γιατί έπρεπε να κινηματογραφούμε στη άμμο, στην παραλία αλλά και στα βουνά, όπου η άμμος είναι στάχτη από ηφαίστειο. Έτσι μηχανήματα χαλούσαν, έπρεπε ορισμένες φορές να περιμένουμε ένα μόνιτορ, γιατί γυρίζαμε μακριά από την Τζακάρτα. Η ζέστη αλλά και το κρύο ήταν αληθινά προβλήματα... Όμως πρέπει να τελειώσεις τη δουλειά, να εμπιστευτείς τους ηθοποιούς και τους τεχνικούς που επέλεξες και αυτοί δουλεύουν μαζί μ' ένα πνεύμα συνεργασίας. Γυρίσαμε την ταινία σε 33 μέρες. Τα καταφέραμε. Όταν κάνεις την πρώτη σου ταινία έχεις την επιπλέον ενέργεια που σου επιτρέπει να πραγματοποιήσεις όλα αυτά.

Ο ΧΟΡΟΣ ΚΑΙ Η ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑ

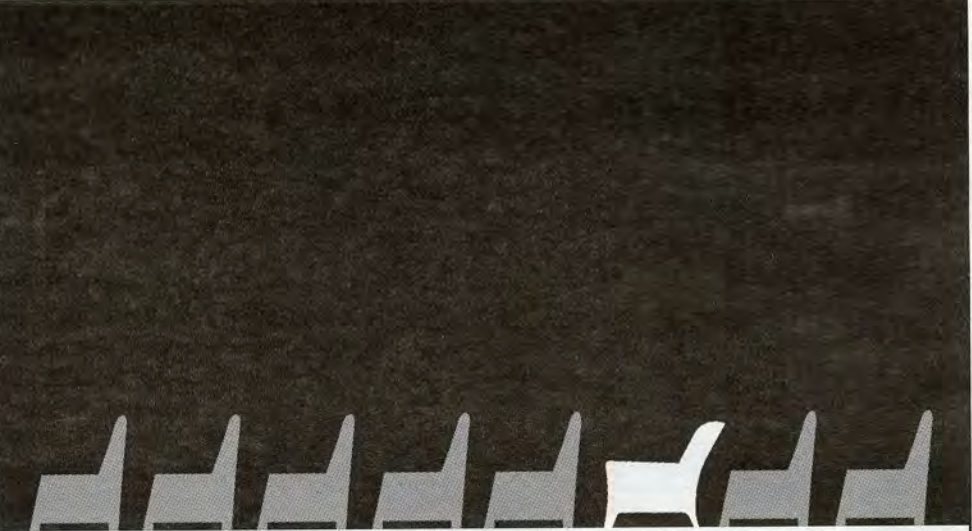
Υπάρχει κάτι παράνομο στην ταινία, κάτι που η μητέρα δεν εγκρίνει. Επειδή η μορφή χορού την οποία εξασκεί η θεία είναι ένας προκλητικός χορός: οι γυναίκες προσλαμβάνονται για να τον χορέψουν και οι άνδρες χορεύουν μαζί τους, βάζουν χρήματα στα στήθη τους και στα κοστούμια. Στην μητέρα δεν αρέσει, γιατί της θυμίζει με ποιο τρόπο ζει η αδελφή της. Όμως για την κόρη της Daya είναι κάτι που έχει να κάνει με ελευθερία: αναζητά και εκφράζει την αισθησιακότητα της, την σεξουαλικότητα της. Ο χορός αντιπροσωπεύει κάτι που ήθελα να διερευνήσω.

Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας

Πλ. Αριστοτέλους 4, τηλ. 2310 234027

mojo
Lunch & Dinner

ΠΑΡΕ ΘΕΣΗ

ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ, ΣΕΒΟΜΑΣΤΕ ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΑΣ, ΣΕΒΟΜΑΣΤΕ ΤΟ ΘΕΑΤΗ, ΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗ ΜΑΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ, ΔΙΑΘΕΤΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΜΟΝΟ ΑΥΘΕΝΤΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΕΤΣΙ ΕΝΘΑΡΡΥΝΟΥΜΕ ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΜΕ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΜΑΣ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΔΥΝΑΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΦΟΡΑ ΠΑΡΤΕ ΘΕΣΗ, ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ ΣΑΣ...

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ, ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΘΕΑΤΕΣ

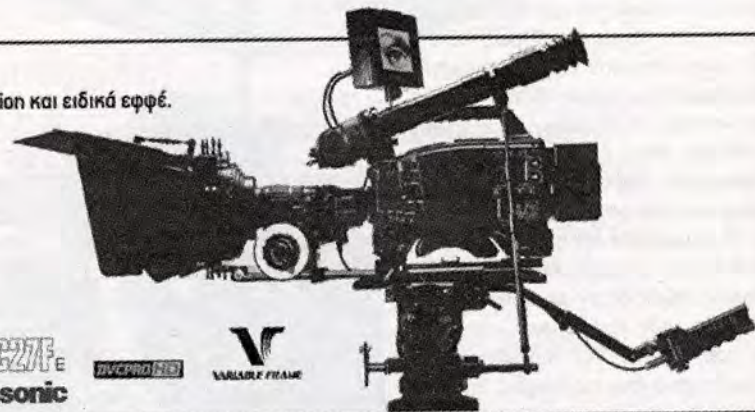
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 33, ΤΚ 546 40, 0310 886 286 ΠΑΣΑΛΙΔΗ 147, ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ, ΤΚ 551 33, 0310 444 362 ΟΛΥΜΠΟΥ 112 & ΙΑΣΩΝΙΔΗ, ΤΚ 546 35, 0310 226 313
ΣΕΡΡΕΣ	ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ 52, ΤΚ 621 25, ΤΗΛ. 03210 59 139 ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ 13 & ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΥ, ΤΚ 62122, 03210 56077

HIGH DEFINITION

Ελληνικός Κινηματογράφος
Η επόμενη μέρα...

Εμείς είμαστε έτοιμοι. Εσείς;

Με μεταβλητό frame rate (4 - 60 καρέ/sec σε βήματα του ενός καρέ) για slow motion και ειδικά εφέ.
Βέλτιστο film transfer λόγω τετραπλάσιας ωφέλιμης ανάλυσης και εγγραφής frame (progressive scan) αντί για field (interlaced).
Ανώτερο contrast και δυναμική περιοχή χρώματος, έως και 10 φορές, από την τεχνολογία βίντεο που χρησιμοποιείται σήμερα.
Λευκά και μαύρα, σκιές και highlights, όπως μόνο στο film τα έχετε συναντήσει...

HDV27E
Panasonic

DVCPRD HD

V
VARIABLE FRAME

editpro HD/m

Υψηλή ποιότητα εγγραφής, ασυμπίεστου σήματος High Definition απ' ευθείας από την κάμερα, χρησιμοποιώντας την τεχνολογία Direct2Disk™, με βάθος χρώματος 10 bit.
Μοντάζ σε High Definition για film transfer χωρίς απώλειες γενιάς.
Αναπαραγωγή slow motion και ειδικών εφέ στο γύρισμα.

Η τεχνολογία Direct2Disk™ ανεπτυγμένη στην Ελλάδα από την Eagle Research A.E., αποτελεί παγκόσμια πρωτοπορία στο χώρο του Digital Cinematography.

Eagle Research A.E.
Βουλιαγμένης 272B 173 43 Αγ. Δημήτριος Αθήνα
τηλ: +30 210 97 69 280 fax: +30 210 97 69 289 http://www.eagle.gr

D2D
DIRECT2DISK

EWS
EDIT WHOLE SYSTEM

ΤΟ EDITPRO HD/M ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ: EAGLE RESEARCH A.E.

Panasonic is registered trademark. D2D, EWS, Direct2Disk, are trademarks pending.

Eagle
Research

Caffè
Vescovi
DAL 1927

Vescovi,
il caffè è
un'arte
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο
καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις
τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

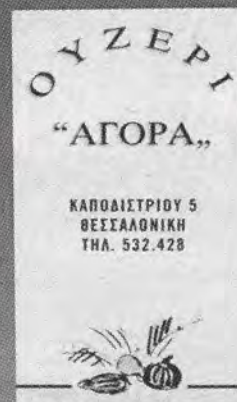
Αποκλειστική διανομή για την Ελλάδα.

Accento
SOCIETA DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 4 - ΡΟΚΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (2310) 240 642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (210) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

ΓΙΑ ΚΑΛΟ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΦΑΓΗΤΟ

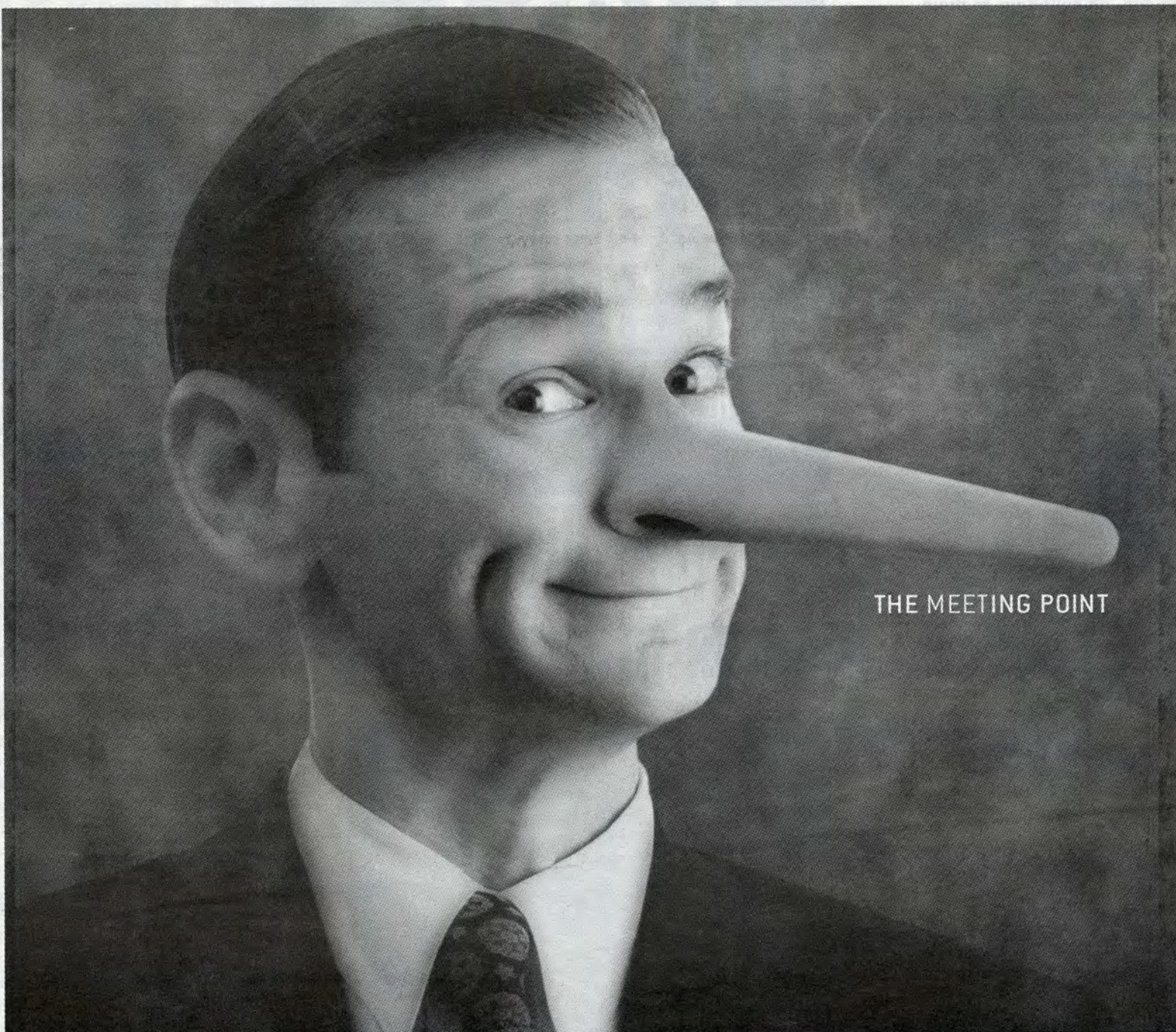

ΚΑΙ ΜΕΤΑ...

Βεντέτα

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 3 ΤΗΛ.0310 234 973

ΓΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ
ΛΑΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΜΕ ΑΠΟΨΗ

THE MEETING POINT

THE MEETING POINT
CREATOR S.A.

Κούσκουρα 2 & Μητροπόλεως • 546 22 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: 0310 253 268 • e-mail: social@hol.gr
Παύλου Μελά 28, Πλατεία Δημαρχείου Εύοσμος • 562 24 Εύοσμος • Τηλ.: 0310 774518

SOCIAL
♦ C A F E ♦

The crisp air in between films is perfect for rethinking all you've ever known about cinema. Into the festival's first weekend, you'll notice a lot of film reviewing. Everyone's a critic, pointing out in a flurry what was good and what stunk. However, without even knowing it, they're also changing a little because of what they've seen, unconsciously shuffling their cinematic opinions and recalibrating measuring sticks, pulling their own focus.

Rethinking Cinema

Bela Tarr made us rethink the word "cinema". He's sick of "stories", but wants to concentrate on images, sounds and emotions. Unfortunately most films are like comic strips, cutting between "information" till all we see is "the same story again and again." Tarr explained in his press conference that he decided to make films because he wasn't seeing the films he wanted to see. With regards to his own films, he doesn't like categorizing his films in "periods". It's like categorizing him - because there is a blurred professional/private line. (Directing one's private life can be problematic, he knows.) Tarr has refused to be aligned with politics his whole life. "I understand you can't change the world with films. I'd be happy, if I could just change the language of cinema." He was simply interested in showing "what is going on" around him. Real expressions. Details from under the table and in the periphery. With regards to the 7-hour "Satantango", he doesn't see why film must always be restricted. No one tells Tolstoy or Homer to keep it short. He also doesn't want to tell people how to react emotionally - though he could. When asked to describe his latest film ("Werckmeister Harmonik"), he suggests it's all in the eye of the whale.

Stevenin's POV

Reserve 2.30pm today for Jean-Francois Stevenin. That's when the French actor and director will field questions. Chance encounters are important in his three feature films. First, in 1978 there is "Mountain Passage" (November 12, noon). In that film, a man who is separated from his wife and lives in the mountains, meets an architect with car troubles. In 1986's "Double Gentlemen" (November 12, 5pm) a man finds an old friend's face on the cover of a detective story and arranges a meeting. Finally, in 2002 film "Mischka" (November 17, 8pm), an elderly man abandons his son while they are on the way to summer vacation. He instead agrees to impersonate a male nurse's father. There will also be press conferences (open to all) in Warehouse C for the Festival's Jury (11am), Hong Sang-Soo (noon) and Aurelio Grimaldi (1pm).

Fire vs Ice

Two more international films debut tonight. Ulrich Kohler's first feature, "Bungalow" (2pm), is about a young man who finds refuge from army life, but is locked into a competition over his brother's girlfriend. Hidenori Sugimori's "Woman of Rain" (7.30pm) is about Ryo (in Japanese = "cool, clear water"), who loses her father and boyfriend, but meets a pyromaniac.

Running Circles Around Yourself

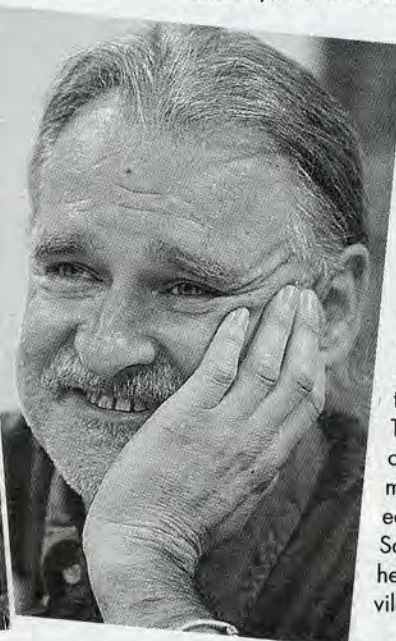
Every few years, a non-pretentious guy with a sense of humor, who knows how to tell a story, shows up in Thessaloniki with a good film. Nikos Grammatikos returns with fiction film "The King" (10.30pm). It is about a man who tries to start his life again in his Peloponnese village. Trouble is, the locals don't want him back, due to his past. Muddled is the word on

Widening Your Cinemascope in Thessaloniki

Bela Tarr

Pre-production Notes

Unfortunately, illness will prevent jury president Marco Bellocchio from attending the opening of his drawings exhibition. His pre-production sketches (shown for the first time at the Locarno Film Festival) of ten films and play "Timon of Athens" will be unveiled at 7.30pm at Warehouse B's State Museum of Contemporary Art. Through a squiggly, expressive hand, Bellocchio's fine-lined sketches contain detailed plans. A tip from down-to-earth actor Lou Castel: check out "Fists in the Pocket", his favorite Bellocchio film. Castel was just 22 when, he ended up in the right time at the right place to star in the film.

From Melina to Iran

Whether the text is in English or French, her hair dyed red or blonde Melina Mercouri catches the spectator's eye. The official opening of a poster exhibition featuring Melina will be at noon at the Macedonian Museum of Contemporary Art. Also launched today, at 6.30pm, will be a display of eighty photographs featuring the Iranian landscape and society. Be the first to experience it at Warehouse A's Thessaloniki Museum of Photography.

Not Just for Kids

New Horizons' children's film this year is recommended for adults too. "Spirited Away", a fabulous Japanese "Alice in Wonderland"-style animation is on at 11am. For grownups, other NH films include: "Bellissima" (12pm, Maria's mother pulls her out of the beauty pageant circuit), "The Kite" (2.30pm, a pre-Perestroika town is dominated by police), "Pleasant Days" (4.30pm, a baby is secretly born in a laundromat), Shirin Neshat's short films at 8pm, "I'm the Father" (10.30pm, a young German couple's marriage deteriorates, with a six-year-old caught in the middle) and JH Hermosillo's "Exorcism" (11pm, a security guard has alarming visions while on guard at a mall).

Realising the Insanity of War

Yesterday, a Russian film, set during World War Two, gave a strong message about the foolishness of fighting. In "The Cuckoo" (also at 7.30 tonight), a Lapp woman suddenly finds a Russian soldier (imprisoned by his own army for "incorrect" thinking) and a Finn soldier (who had been chained in Prometheus-like bonds) on her solid log doorstep. "No man for four years, and now I've got two," the resourceful woman thinks, as she sets about catching fish, preparing magic soups and keeping the two men from killing each other. The threesome evokes meaningful comedy through their non-stop misunderstandings. The theme is echoed in Indonesian film "Whispering Sands" (8pm), where a young girl and her healer mother must flee their Java village when it is attacked.

Breaking the Rules

Night owls can catch an interesting collection of Orgasmic Cinema shorts, with a "Nirvana" theme, at 1.30am. A few more interesting films today include Palestinian director Elia Suleiman's "Divine Intervention" in which two lovers blocked by checkpoints can only meet in a deserted lot. Otar Iosseliani's latest "Monday Morning", is sure to be unusual. In Andreas Dresen's "Halbe Treppe" (8pm) two couples realise the dullness of their marriages.

Quote/Unquote:

"At 22, I decided I needed to make films that were alive, talking about real people, in black and white, with a handheld camera. In other words, we don't just knock on the door, we break it down." - Director Bela Tarr

Angelike Kontis

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 115 ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΗΣ, ΟΛΓΑ ΚΩΣΤΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΕ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ,
ΣΩΤΗΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΤΖΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΥΤΑΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

